

1875

అపరశంకరుడు

1914

శ్రీ బెల్లంకాండ రామరాయ కవీంద్రులు

1వ భాగము - జీవిత చరిత్రము

ಶ್ರೀ ಪ್ಲೂರಕಿಂಡ್ ರಾಜಾ ರಾಯ್ ಕೊಪ್ಪಿಂಪು

Cell No's : - (+91) 9700311109

BELLAMKONDA DIGITAL LIBRARY.

SRI BELLAMKONDA RAMA RAYA KAVINDRULA LIFE HISTORY.(TELUGU)

FIRST DIGITAL EDITION : - 02-12-2010.

FIRST PRINTED EDITION : - 15-11-2010.

© COPY RIGHT RESERVED BY BELLAMKONDA RAMA RAYA KAVINDRULA TRUST.

AUTHOR :- SRI KANCHERLA PANDU RANGA SARMA.

PRINTED AND PUBLISHED BY :

SRI BELLAMKONDA RAMA RAYA KAVINDRULA DIGITAL LIBRARY.

SRI BELLAMKONDA RAMA RAYA KAVINDRULA TRUST.

SRI NILAYAM, Do.No. 12-8-5/5,

NEAR :- SUB POS OFFICE,

PRAKASH NAGAR,

NARASARAO PET(PO) PIN : -522 601.

GUNTUR (Dt) , ANDHRA PRADESH. INDIA.

Ph.No's : - **(+91) 9700311109 & 98664001 33**

DIGITALIESED BY :-

NAVYA.

GRAPHICS AND DESIGN'S.

Ph.No.'s :- **(+91) 9908565337 & 7893604909.**

శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రులు

మధుర భారతి

సర్వస్వామ్యస్వాధికారాయత్రము
ప్రథమ ముద్రణ : వేయి ప్రతులు
విక్రతినామ సంవత్సరము 2010

మూల్యము :

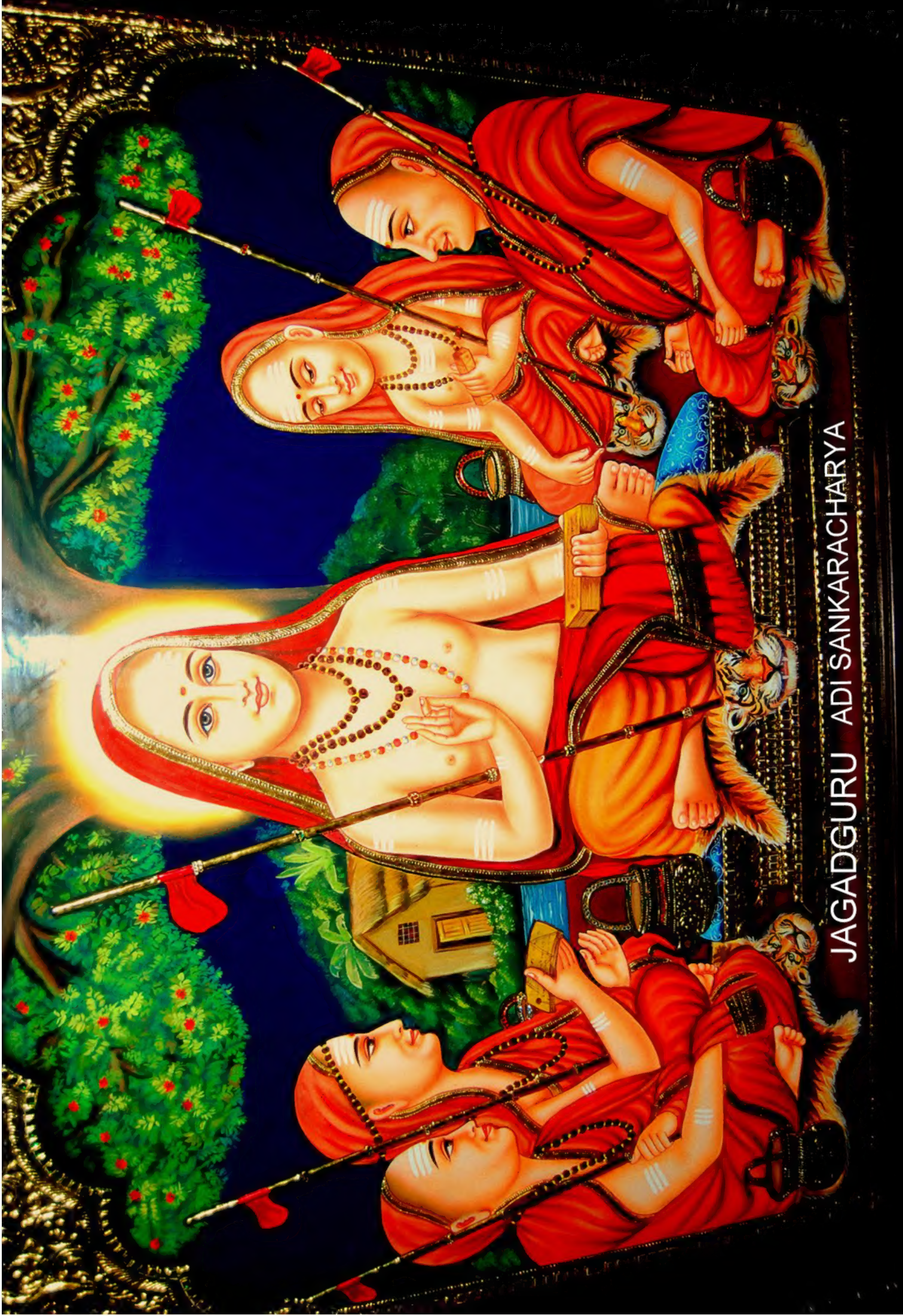
ప్రచురణ : శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయకవీంద్రుల ట్రస్టు
తరపున బ్ర.శ్రీ బెల్లంకొండ వేంకటసుబ్రహ్మణ్య శర్మ & సన్
ఇంటి నెం. 12-8-5/5, ప్రకాష్ నగర్, నరసరావుపేట.

ప్రతులకు : గ్రంథకర్త సన్నిధి
శ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్రుల ట్రస్టు,
ప్రకాష్ నగర్, నరసరావుపేట.

Cell No's - (+91) 9700311109

9866400133

D T P & PRINTED By
NAVYA GRAPHICS and DESIGNS.
NARASARAOPET-522601.
CELL : - (+91) 9908565337 and 7893604909.

JAGADGURU ADI SANKARACHARYA

అందలో మహానుభావులు

నా కూర్చిన అపర శంకరులు - అభినవ విద్యారణ్యులునైన
బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రులవారి జీవిత చరిత్ర రచనకు తమ
రచనలతో సహకరించిన మహా పండిత కవులు.

1. బ్ర॥శ్రీ॥ లంకా సుందరరామశాస్త్రి గారు - అంబాపురం
(కవీంద్రుల వారి ముఖ్య శిష్యులు)
(శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్ర జీవిత చరిత్రము)
2. బ్ర॥శ్రీ॥ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు - నరసరావుపేట
(శ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్రుల గ్రంథములను కష్ట
నష్టముల కోర్చి ముద్రించి వెలుగునకు తెచ్చిన మహనీయులు)
3. బ్ర॥శ్రీ॥ బోడపాటి సీతా రామాంజనేయ శర్మగారు (స్వధర్మప్రకాశిని)
- హైదరాబాద్.
4. బ్ర॥శ్రీ॥ కనపర్తి మార్కండేయ శర్మ గారు.
5. బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రుల పౌత్రులు. నన్నాదరంతోను
పెద్ద మనస్సుతోను, ఆత్మీయ బాంధవునిగా మన్నించి కవీంద్రులు వ్రాసిన శ్రీ
భగవద్గీతా భాష్యార్థప్రకాశిక, శ్రీ సిద్ధాంత కౌముది శరదాత్రి (వ్యాఖ్యాన)
మున్నగు గ్రంథాలను అడిగినదే తదవుగా వానికి నకళ్ళు తీయించి, దయ
చేయించిన బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శర్మ గారున్నా వారి
కుమారులు చి॥ శ్రీ॥ వేంకట లక్ష్మీ సరసింహ చక్రధర కుమార్ గారున్నా
ఇంకను అనేక రకముల సహకరించిన

అందరికీ వందనాలు

మీ

మధుర భారతి

వినుకొండ.

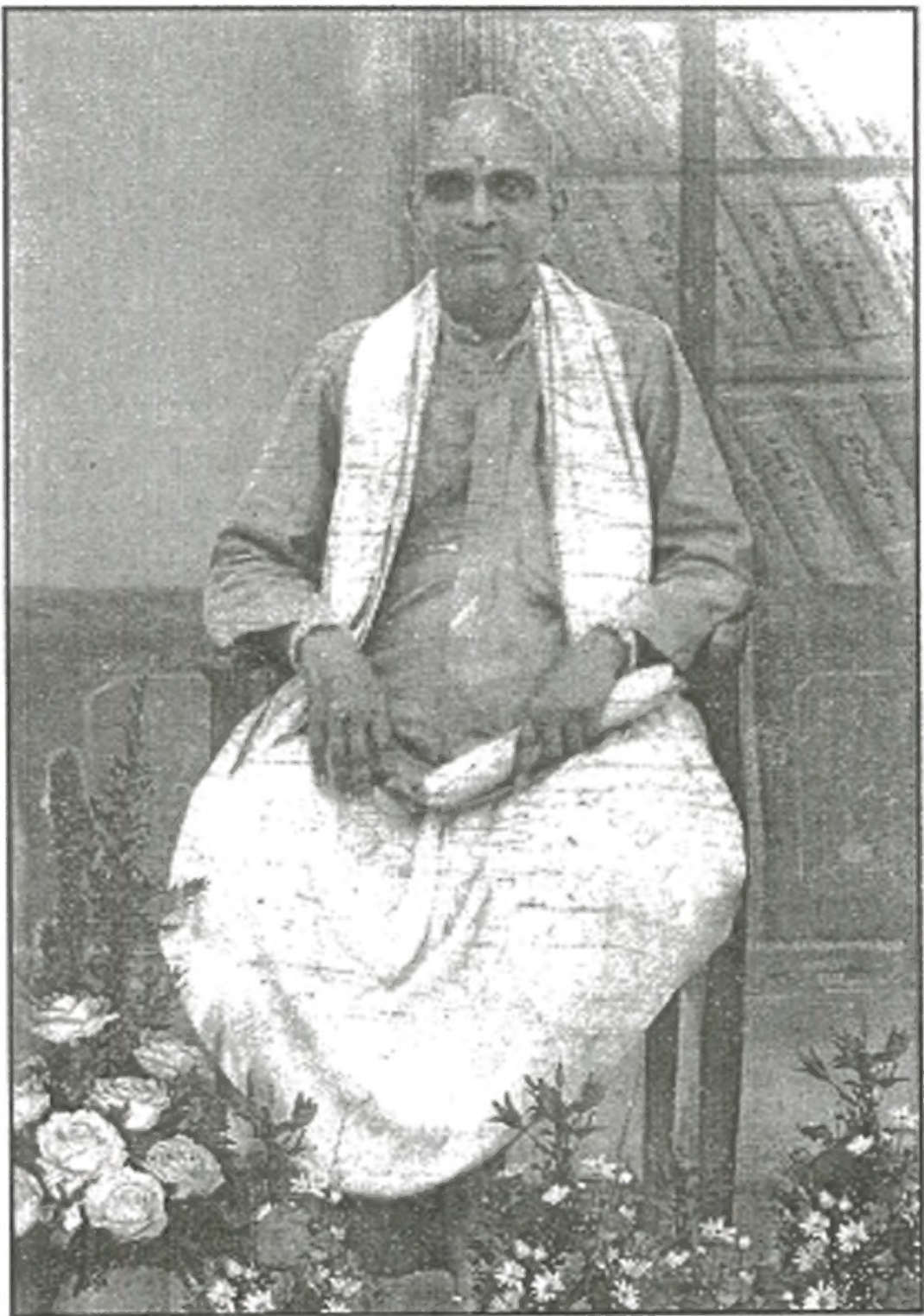

1875

అపరశంకరుడు

1914

శ్రీ బెల్లంకాండ రామరాయ కవీంద్రులు

మహాపండితులు, కవీంద్రుల వారి గ్రంథచయముద్రాపకులు
 కీ.శే. బ్ర॥శ్రీ॥ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు
 నరసరావుపేట.

ద్రవ్య దాత

రచయిత

శ్రీ బెల్లంకొండ వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ , మధుర భారతి కంచర్ల పాండు రంగ శర్మ,
నరసరావుపేట వినుకొండ.

శ్రీ బెల్లంకొండ వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ, శ్రీమతి అరుణ దంపతులు
నరసరావుపేట.

Pernamitta Padmavathi
Nageswara Rao - Lakshmi Srivalli

శ్రీ పెర్నమిట్ట పద్మావతి గారి కుటుంబము వారి ఆనుభవాలు (అనుబంధం - 5లో)

శ్రీ కంచర్ల పాండు రంగ శర్మ - సత్యవతీ దేవి గారు
మధుర భారతి (శతాధిక గ్రంథకర్త)
(భద్రాచల రామదాసు శ్రీకంచర్ల గోపన్నగారికి 9వ తరం
వంశపారంపర్య వారసుడు)
2010 ప్రతిభా పురస్కార గ్రహీతలు(స.ధ.చా.ట్రస్ట్)

'ధృవ్యదాత'

శ్రీ జెల్లికొండ వేంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ .
నరసరావుపేట.

మహామహాపాఠ్యాయ

డా॥ శ్రీ పుల్లెల శ్రీరామచంద్రుడు,
హైదరాబాద్.

మధుర భారతి

శ్రీ కలవర పాండు రంగ శర్మ,
వినుకొండ.

ఓమ్ స్వామీ శ్రీ గణేశాయ నమః

“ శ్రీ శంకర భగవత్పాదాః విజయన్తే ! ”

“శతాధిక గ్రంథవిద్యార, వేదాంత విశారద, వేదాంత సాగర, శాస్త్ర కళానిధి”

మహామహాపాద్యా యదాః పుల్లెల శ్రీరామ చంద్రుడు గారు.

(వేదాంత శిరోమణి (సంస్కరం), విద్యాన్ (తెలుగు), యం.వి., టి.హెచ్.డి. (సంస్కరం).

యం.వి., (ఘోషి), యం.వి. (హిందీ), చిత్రాంత ప్రాసంగి (సాంస్కృత), ఉస్మానియా విశ్వవిద్యాలయం)

ప్రమోదము

“జ్వలంతి చలితేన్ద్రసో గ్నిర్వప్రకృతిః పన్నగః ఫణాం కురుతే,

ప్రాయః స్వం మహిమానం క్షోభాత్ప్రతిపద్యతే జన్తాః” (అభి. శా. 6.31)

“అడిగి ఉన్న అగ్ని, కట్టెలు కదపగానే ప్రజ్వలిస్తుంది. ఏ చిన్న అపకారం జరిగినా సర్పం పడగ విప్పుతుంది. సాధారణంగా ప్రతి మనిషి కూడ, క్షోభకలిగించినప్పుడు మాత్రమే తన గొప్పతనం, అసలు స్వరూపం, చూపుతాడు”. అని అంటాడు కాళిదాసు! అభిజ్ఞాన శాకుంతలంలో. ఇది శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవి గారి విషయంలో అక్షరాలా సత్యం అనిపించుకున్నది.

ఆర్థ రహితాలైన ఆద్యైతి సిద్ధాంత విరుద్ధ వాదాలన్నీ పేక్షించి, నిరంతరాత్మనుసంధానం చేసికొంటూ ప్రశాంతంగా సార్థక జీవనాన్ని గడుపుతున్న శ్రీరామా రాయ కవి గారి విషయంలో, ఒక ఆచార్యుల వారి అహంకార ఘోరమైన ప్రవర్తన, ఆయన తీవ్రంగా విజృంభింప చేసేటట్లు చేసింది. దానితో వారి లేఖని నుండి వేదాంత శాస్త్రానికి సంబంధించిన ఆత్మద్భుతములైన వాఙ్మయం అవిచ్ఛిన్నమైంది. ఇలాంటి మహాపురుషుల చరిత్ర రాబోవు తరాల వారికి ఉత్సాహ జనకంగా, స్ఫూర్తి ప్రదంగా ఉండి, వారి ఆసాధారణ వైయక్తిక జీవన విధానం నుండి ఆద్భుత గ్రంథ జాలం నుండి, ఆత్మధికమైన ప్రయోజనం పొందే అవకాశాన్ని కలిగిస్తుంది.

మధుర భారతి, (బాల) కవినప్రూట్ మొదలైన ఓరుదాలతో అలంకృతులు, శతాధిక గ్రంథ రచయితలు అయిన అచార్య శ్రీ కంచర్ల పాండు రంగ శర్మ గారు, “ శ్రీ బెల్లం కొండ రామా రాయ కవీంద్రులు” అను “జీవన చరిత్రము 1వ భాగము”, ద్వారా అస్తికులకు అలాంటి సదపకాశాన్ని కల్పించడం ప్రమోదజనకం.

సమకాలికులైన మహాపండితుల నుండి “అపరశంకర” అను ఆసాధారణమైన ఓరుదమును, సాక్షాత్తు శ్రీ శృంగేరి పీఠాధిపతుల నుండి ‘అభినవ విద్యారణ్య’ అను ఓరుదమును పొందిన శ్రీ రామారాయ కవి గారి శాస్త్ర పాండిత్య విషయములో

ఎవ్వరికీ అభిప్రాయ భేదం ఉండడానికి అవకాశం లేదు. అట్టి మహా పురుషుని జీవిత చరిత్రమును తెలిసికొనవలెనను కుతూహలం అందరికీ ఉండడం సహజమే! దానిని పూర్తిగా తీర్చినది ఈ “జీవిత చరిత్రము”.

రచయిత ప్రత్యక్షంగా శ్రీరామా రాయ కవీంద్రుల కుటుంబ సభ్యుల నుండి, శిష్యుల నుండి, వారికి సన్నిహితులైన ఇతరులనుండి అనేక విషయాలను సేకరించి వ్రాసిన ఈ చరిత్ర యథార్థాన్ని ఎవ్వరూ శంకించడానికి అవకాశం లేదు. ఉదాహరణకి :- శ్రీరామా రాయ కవిగారిలో పరివృత్తి రావడానికి కారణమేమిటి? వారు వేదాంత శాస్త్రంలో ఎలాంటి ఉద్గ్రంథాలు రచించారు? ఎన్ని కావ్యాలు వెలయించారు? ఇత్యాది విషయాలు చాల మంది సంస్కృతాభిమానులకు తెలిసినా! వీరి పూర్వ పురుషులు మగధ దేశమునుండి ఆంధ్ర దేశానికి ఆశోకుని కాలంలో వలస వచ్చారనీ, అందుచేత వీరికి మాగధులు అను పేరు వుండేదనీ, వీరికి శస్త్ర - శాస్త్రాలలో అసమానమైన అద్భుతమైన ప్రావీణ్యం ఉండేదనీ, చాల మందికి తెలియడానికి అవకాశం లేదు.

బెల్లంకొండ వారికి సకల రాజ లాంచనాలతో కూడిన జమీందారి ఉండేదను విషయాన్ని శ్రీ పాండు రంగ శర్మగారు, శ్రీ రామా రాయ కవి గారి కుటుంబ సభ్యులతో సన్నిహిత సంబంధం ఉండడంచేత తెలిసికొని అక్షర నిబద్ధం చేయగలిగారు.

ఈ పుస్తకం చివర ఇచ్చిన నాలుగు అనుబంధాలలోని విషయాలు కూడా చాలమందికి ఇదం ప్రభవ విజ్ఞేయములే!.

ఇలాంటి ఎన్నో అజ్ఞాత విషయాలు సేకరించి సూత్రప్రాయంగా అందించిన శ్రీ పాండురంగ శర్మ గారు, పండితులుకు శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులపై ఉన్న గౌరవ భావాన్ని ఇనుమడింప చేసినందుకు, వారి తపః సంపదాదులను గూర్చి విశదంగా తెలిసికొనడానికి అవకాశం సాధారణ పాఠకులకు కూడ కల్పించినందుకు, వారికి శ్రీ రామారాయ కవీంద్ర గ్రంథ శ్రద్ధాళువుల పక్షాన కృతజ్ఞతలు తెలుపుతూ, ఇట్టి పవిత్ర చరిత్ర గ్రంథమును ప్రకటించుచున్న “శ్రీ బెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్ర నిధి” స్థాపక పరిపాలకులను అభినందించు చున్నాను.

హైదరాబాదు
5-7-2010

అమల శ్రీరామ నాథం

ప్రాగుక్తి :

గురుంభజే !

శ్రీ॥ శ్రీ మత్తమాదిలక్ష్మీశం! సర్వశాస్త్ర విశారదమ్!

శ్రీ బెల్లంకొండ కులాభీష్టం! శ్రీ రామా రాయగురుమ్భజే!

శ్రీ మంతుఁడును, “ప్రౌఢ సరస్వతియు”, పండిత గజరాజ కంఠీరవుఁడును, సాహిత్య చక్రవర్తియు, కవికుల తిలకుఁడును, సాధుశీలుఁడును, మహా తపస్వియు, విద్యజ్ఞున పోషకుఁడును, అర్థిజన చింతామణియు, అన వరతాన్న విద్యా దాన తృప్తుఁడును, అప్రతిమాన భాష్య కర్తయు, వ్యాఖ్యా సముద్వేల ధిషణా సహస్ర ఫణీంద్రుఁడు, నిత్య సత్య వ్రతుఁడును, వినుత దుర్వాద కంటక కానన వీతిహోత్రుఁడును, ఇచ్చుటయే కాని పుచ్చు కొనుటకు చేయి జాపి నెఱుంగని నెఱాదాతయు, అభినవ విద్యారణ్యులును, అపర శంకర భగవత్పాదులును, పుంభావ సరస్వతీ మూర్తియు నగు కీ॥శే॥ బ్ర॥ శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రులను గుఱించి గజ మశకాంతర యల్పజ్ఞుడనైన నేను వ్రాయం బూను కొనుట సాహసమే!

అయినను, అమృహామహుని పట్ల నాకు గల భక్తి ప్రపత్తులును, విదేశీ సాహిత్య సంస్కృతీ చరిత్రాదుల గఱచి మన మహోన్నతి నెఱుంగని, నేటి తరం యువకులైన బిడ్డలకు మన సాహితీ సమరాంగణ సార్వభౌములను, సరస్వతీ మూర్తులయు జీవిత చరిత్రములను, వారి ప్రజ్ఞా ప్రాభవమును తెలియజేయ వలయునను కుతూహలమే నన్నీ పనికి పురికొల్పినది. ప్రజాకవి స్వర్గీయ శ్రీ పులుపుల వేంకటశివయ్య గారి “వెనుక తరముల నాటి వీర చరితల సిరులు నార్వోసి నీర్వెట్ట విరిసి సుఖములు పండురా” అనిన వాక్యములు నా భుజం తట్టి నాకు హృదయ స్పందన కలిగించి కలమునడిపినది.

ఇవన్నిటిని నూతగా గొని 1) నన్నయ్య భట్టు పుట్టు పూర్వోత్తరములు, 2) మహామహోపాధ్యాయ, అభినవ నన్నయ్య భట్టారక అహోబల పండితుల జీవిత చరిత్రము, 3) మహాయోగి శ్రీ తుంగదుర్తి బుచ్చయ్య అవధూతేంద్ర స్వామి (చేజర్ల కబ్బయ్య) గారి చరిత్రము, 4) శ్రీమహాకవి గుఱ్ఱము జాషువాగారి జీవితము కవితాప్రస్థానమును తెలుపుచు విశ్వనరుఁడను కావ్యము . 5) బహువివాదాస్పద జీవితాచిత్రణమున భిన్నాభిన్నమైన భద్రాచల రామదాసు శ్రీ కంచర్ల గోపన్న

గారి నిర్మష్టమైన జీవిత చిత్రమును, 6) మహాకవి కాళిదాసు జీవిత చిత్రణమును వ్రాసియితః పూర్వము ప్రకటించితిని.

ప్రస్తుతమా కోవలోనిది అపర శంకర, అభినవ విద్యారణ్యుల గాథ. ఇదియు నేడు మరుగునపడజొచ్చినది. రాను రాను మన బిడ్డలకు అమృహామహు నెఱుగని దశయు కలుగవచ్చును.

అందులకే శక్తి చాలకుండినను భక్తియే పరమావధిగా గొని అమృహామహుని గుఱించి వ్రాయు సమకట్టితిని. శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల గాథను రెండు భాగములుగ విభజించి వ్రాసితిని. ప్రథమ భాగమున శ్రీ కవీంద్రుల వారితీవితమును దిజ్ఞాత్రముగా వారి రచనలను భాషా సేవలను తెలియజేసితిని. రెండవ భాగమున పండిత ప్రకాండుల సహాయ సహకారసంపత్తులతో, వారి వారి విద్యా వైదుష్యముల నూతగా గొని మహా కవి రచనలపై వ్యాసముల సమకూర్చు దలచితిని.

కావున పండితులు కవులు నా యందు ఆదర వాత్సల్యముల బరపుచు శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులరచనలపై తమ వ్యాసములు పరిచయములు పరిశోధనలు ద్వార నుడుగరలు చెల్లింప విసేత మూర్ధన్యుండనై ప్రణమిల్లుచున్నాడను.

ఇతఃపూర్వము కవీంద్రుల జీవితాదుల గుఱించి వ్రాసి వెలువరించిన బ్ర॥శ్రీ లంకా సుందరరామశాస్త్రి, బ్ర॥శ్రీ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి, బ్ర॥శ్రీ బోడెపూడి సీతా రామాంజనేయ శర్మ మున్నగు వారికి శిరసువంచి ప్రణామము లాచరించు చున్నాడను. వారి వారి రచనములే నాయా గ్రంథావిర్భావమునకు మూలములు.

అలాగే కవి గారి వంశ పారంపర్య పోత్రులు బ్ర॥శ్రీ జెల్లంకొండ వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశర్మ గారును, వారి కుమారులు చి॥ బ్ర॥శ్రీ వేంకట లక్ష్మీ నరసింహ చక్రధర కుమార్ గారును, నేను శ్రీ జెల్లంకొండ రామారాయ కవీంద్రుల చరిత్రమును వ్రాయుచుంటినని తెలుపగా వారానందించి వారు ఆదరంతో వారికడ నుండిన కవీంద్రుల జీవిత చిత్రణమును యిచ్చుటయేకాక వారి కడ నుండిన నలభ్యగ్రంథముల నకళ్ళను దయచేసిరి. మరియు అపు రూపములై నేడు అలభ్యములైన గ్రంథములు భగవత్గీత భాష్యార్థ ప్రకాశిక, శరద్రాత్రి మున్నగు వానికి నకళ్ళు దీయించి

యిచ్చిరి. శ్రీ శర్మగారికి, వారి కుమారునకు తలనువంచి నమస్కరిస్తున్నాను. ఈ మహాజ్ఞాన కవితా యజ్ఞములో సహకరించిన వారందఱకు పేరు పేరున కృతజ్ఞతాభి వందనములను నమర్పించు కొనుచున్నాను. నా యీ పూనికలో భక్తి పూర్వకమైన అనురక్తియే కాని, శక్తి కాదని మఱియొక మారు వినవ్రుడ నగు చున్నాను.

అడిగినదే తడవుగా తమ పెద్ద మనస్సుతో భూమిక గా “ప్రమోదమును” అనుగ్రహించి నాకు ప్రమోదమును గూర్చిన మహామహాపాధ్యాయ, ఆచార్య బ్ర||శ్రీ పుల్లెల శ్రీరామచంద్రులు(డు) గారికి శిరస్సు వంచి నమస్కరించుచున్నాను.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల మనుమరాలగు శ్రీమతి పేర్నమిట్ట పద్మావతి గారు, తమ తాతమ్మగారితో(ఆదిలక్ష్మీ-కవీంద్రుల వారినతీమణి) గల అనుబంధమును ఆనుభూతులను మాకు పంపి కృతజ్ఞతకు పాత్రులైరి.

ఈ రచనలో లోపములు, మార్పులు, కూర్పులు, చేర్పులు, సలహాలు ననుగ్రహించిన వినీతుడనై గ్రహించి మలి ముద్రణములో సవరించు కొందునని వినయ పూర్వకముగా తెలియబరచుకొను చున్నాను. నిరంకుశః కవయః అను నానుడి ననుసరించి రసభంగము కాకుండ కొన్ని కూర్పులను చేసితిని - మన్నించుదని వేదికోలు!

జయంతి సుకృతినో రససిద్ధాః కవీశ్వరః

మీ

మధుర భారతి

“అపర శంకరులు” - “అభినవ విద్యారణ్య”

శ్రీ బెల్లంకొండ రామో రాయ్ కోటిండ్రిలు

(1వ భాగము - జీవితము)

వంశ చరిత్ర : (పూర్వ స్థానము)

శ్రీ బెల్లంకొండ వారి పూర్వులు మగధ దేశీయులు వారిలో నెక్కువ మంది సంగీత సాహిత్యములందును, వ్యాకరణ మీమాంసభాష్యకారకలందును జ్యోతిష ఖగోళశాస్త్రములందును, ఖడ్గ, ధనుర్విద్వాది రణవిద్యలందును, మల్లవీరులుగను, వేదవేదాంత పారంగులుగను, పండితులుగను, వ్యాయామ విద్యాప్రవీణులుగను నుండి విద్యన్ముత్రులై దండనాయకులై, చమూపతులై, శ్రోత్రీయులై, సదాచార పరాయణులై, దాసకూరులై, వ్యవహారదక్షులై, లోక్కులై, రాజసన్మానితులై యొప్పిరి.

అశోక చక్రవర్తి రాజ్యవిస్తరణాభిలాషియై దక్షిణ భారతముపైదండెత్తిరాగా, చమూపతులు పండితులు రణవిద్యావిశారదులై “ఇదం బ్రాహ్మణ్యమి దంత్రాత్రమ” నినట్లు వారి వెంటపచ్చి జయపతాక లెగురవైచి ఆంధ్రదేశము నందు గుర రాజప్రతినిధులుగా, జమీందారులుగా, అగ్రహారీకులుగా, దేశపాండ్యాలుగా నియమింపబడి స్థిర నివాసమేర్పరచుకొనిరి. వారు మాగధులను పేర పిలువబడుచుండిరి.

ఆ విధంగా వచ్చిన మాగధులలో ఒక తెగవారు నాటి కృష్ణా మండలాంతర్గత, నరసరావుపేట సమీపస్థమైన పమిడిపాడును జమీగా జేసికొని సమీప గ్రామములైన దొండపాడు, గుంటగార్లపాడును రెండు అగ్రహారముల పై ఆధిపత్యము పొందిరి. ఇదియేగాక 84 గ్రామములలో యీనామభూములను సంపాదించిరి.

రాజలాంఛనములైన కోటలు, రాజ సౌధములు, పేటలు నిర్మించి, రక్షకభటాదులేర్పాటు చేసికొని ఆ ప్రాంతములో జమిందారులుగ, దేశపాండ్యాలుగ పరిగణింపబడిరి. జమీందారులను “దొరవారని” గౌరవ వాచకములో గ్రామస్థులు

పిలచుచుండిరి. పమిడిపాడునకు, స్వయం భుజవరము, పహిందిపాదనియు, పయిడిపాదనియు, పమిడిపాదనియు నామాంతరములు గలవు.

సూచిక : (ఈ విషయం శ్రీ రామారాయ కవీంద్రుల వారి సతీమణి శ్రీమతి ఆదిలక్ష్మమ్మగారు తన మనుమలను, మనుమరాళ్ళను కూర్చుండబెట్టుకొని చెప్పగా వారిలో బ్ర॥శ్రీ వేంకట సుబ్రహ్మణ్య తర్క గారును శ్రోతలైయుండిరి వారు నాకీ విషయము తెల్పిరి.)

బెల్లంకొండ వారు :

కథాకాలము నాటికి పమిడిపాడు జమీందారీ వంశస్థులు మాగధులుగానే పరిగణింపబడుచుండిరి.

మాగధులలో పహిందిపాడు జేరినవారిలో మూల పురుషుడు చెన్నప్పగారు. ఆయన సనద్దారుఁడుగ నుండెను. ఆయన కుమారుడు భాస్కర దీక్షితులు, సకల శాస్త్ర విశారదుఁడు. ఖర్చు, ధనుర్గద మల్ల విద్యానిపుణుఁడు, సంగీతార్థవశశాంకుడు.

దేశపాండ్యులైన భాస్కరదీక్షితుల ప్రజ్ఞాధారం దైర్యమునకు ప్రతిగ గుంటగార్లుపాడు సగ్రహారముగ నుండెను. సుమారు వేయి ఎకరముల గల భూస్వామి. ఆ గ్రామమున నింబనారింజ చూతాది వనములును, మెట్ట భూములు కలిగియుండెను. రైతులు దీక్షితులు వారి పొలములను నామ మాత్రపు కొలుకు దీసికొని వారినంటి పెట్టుకొని జీవించుచుండిరి.

భాస్కర దీక్షితులకు పెద్ద వల్లప్ప, పాపయ్య, రామకృష్ణయ్య (రామకృష్ణమ్మ దేశపాండ్వా) అను మువ్వరు తనయులు వారును సకల విద్యా పారంగతులు పెద్ద వల్లప్ప పాపయ్యలు మల్ల ధనుర్విద్యాదులలో సాటిలేనివారు.

భాస్కరదీక్షితులు తండ్రి అమరావతీ ప్రభువులు శ్రీవాసిరెడ్డి జగ్గయ్య నాయుడుతో రాకపోకలు జరుపుచు వైశ్రాంతినిరపువాడు. అది పదునారవ శతకము.

జగ్గయ్య ప్రభువనంతర మాతని కుమారుడు వేంకటాద్రినాయుడు శ్రీ॥శ॥

1807 సంవత్సరమున అమరావతి ప్రభువయ్యెను. ఆయన తల్లిదండ్రుల పేరున అచ్చమ్మ పేట, జగ్గయ్యపేట యను పురముల నిర్మింప జేసెను.

వేంకటాద్రినాయుడరి వీర భయంకరుడై కృష్ణ వేణీసదీరీరమున తూర్పున చందోలు వరకును దక్షిణమున వినుకొండ సీమ, పడమర పలనాడువరకును రాజ్యమును విస్తరించి 'కమ్మనాండు' నేర్పాటుగావించెను. నరసరావుపేట జమీందారును సామంతునిగా మన్నించెను.

ఆతడు సంగీత సాహిత్యాది బహు భాషాశాస్త్రములందును యుద్ధ నైపుణ్యమునందును ప్రజ్ఞ కలిగెను. ఆయనకు మన్నెసులతాన్ బహద్దరు అను బిరుదము గలదు. అమరావతి రాజధానిగా జేసికొని పాలించెను. అమరావతి, పొన్నూరు, చేబ్రోలు మున్నగు తావులందుగల జీర్ణ దేవాలయోద్ధరణమును గావించెను. సంస్కృతాంధ్రవిద్యావ్యాప్తికి రాజ్యములో భాషాకళాశాలలేర్పాటు గావించెను. భోజనివలె తన యాస్థానమున నవరత్న కవులును నేర్పాటు గావించెను. మల్లవిద్యావిశారదులను రణరంగ పారంగతులనెంపిక చేసి ఆస్థానమున సముచిత పదవులనిడి గౌరవించెను.

ఆవరుసలో భాస్కర దీక్షితులను, ఆస్థాన విద్వాంసులుగ నియమించిరి. ఆ దినములలో పలనాడు, నరసరావుపేట తాలూకాలోని గుర్తికొండ, చేబెర్ల ప్రాంతములు దట్టమైన అడవులుగలిగి యుండెను. గిరిజనులైన చెంచులు, బోయెలు, సుగాలీలు మున్నగు ఆటవిక జాతులు ముఠాలు గట్టి దారిదోపిళ్ళు, జేసెడివారు. ప్రయాణికులను నిర్లాక్షిణ్యముగా దోచుకొనుటయే కాక, వారిని చిత్రహింసల పాలు చేయువారు.

వేంకటాద్రి ప్రభువును నరసరావుపేట జమీందారులైన ముద్రాజు వారు అడవి దొంగల నడచుటకు తమ యాస్థానము నుండి దళపతులను, చమూపతులను పంపిరి.

10వ శతాబ్దానికి పూర్వము తూర్పు చాళుక్య ప్రభువుల క్రిందయీ ప్రాంతము సామంతము చేసెడిది. అప్పుడు ఇది కవి నన్నయ్య భట్టారకుల లెండి

బేతన భట్టును రాజప్రతినిధిగా పంపిరి. బేతన భట్టు వినుకొండ తాలూకా ముప్పాళ్ళను రాజధానిగ చేసికొని సైన్యసమేతుడై వెదలి జటవిక జాతులు నడచి రాజ్యము వెదలనడచి శాంతినేర్పాటు గావించెను.

మరలా యిన్నాళ్ళకు వారు వచ్చి అలజడులు లేపిరి. అమరావతి ప్రభువుల తరపున భాస్కర దీక్షితుల వారును, ఆయన కుమార శ్రయమును వారినెదిరించిరి. ఘోర రణము జరిగినది. కొండ బండలు, మహా వృక్షముల మాటున పొంచి యుండిన బోయెలు, రాళ్ళురువ్విరి చెంచులు విషపూరిత బాణముల వైచిరి. ఆ శరా ఘాతములకు భాస్కర దీక్షితుల వారి కుమారు లిరువురు మరణించిరి. చిన్న కుమారుడు రామకృష్ణమ్మను దీసికొని దీక్షితుల వారు అజ్ఞాతమునకు వెడలిరి.

జటవికులు వికటాట్లహాసం చేయుచు తమ జోలికి వచ్చిన వారందఱునిట్లే చంపుదుమని హెచ్చరించిరి.

భాస్కర దీక్షితులు తన కుటుంబము వారితోను తక్కిన మాగధులతోను దాసదాసి పరిజనులతోను ఊరు విడిచిరి. అమరావతి ప్రభువు సమీప బంధువైన బెల్లంకొండ జమీందారులకడకు చేర్చి రక్షణ కల్పించిరి.

వేంకటాద్రి నాయుడు గారు విషయము విశద పరచుచు ఆంగ్లేయుల సహాయమర్థించిరి. ఆంగ్లసేన రంగ ప్రవేశమొనర్చి శతఘ్నులతో దారి దొంగలను కాల్చిరి. వారి ధాటికి నిలువ జాలక జటవికులు ఆ ప్రాంతము వదలిననిరి.

ఆ ప్రాంతమున శాంతి నెల కొలుపుటకు నాలుగైదేండ్లు పట్టినది. మాగధులు మరలా స్వస్థానములకు చేరి తమ జమీ భూములకైవసం చేసికొనిరి.

నాటి నుండియు మాగధులను బెల్లంకొండ వారని పిలచుటచే అదియే వారికింటి పేరైనది. వారిలో మూల పురుషుడు చెన్నప్పగారు. వారానాటికి నజీవులు.

భాస్కర దీక్షితుల చిన్న కుమారుడు రామకృష్ణయ్య అనబడు రామకృష్ణమ్మ వారికి భాస్కరరావు, మోహనరాయుడు, వేంకట్రాయుడు రామయ్యలను

కుమారులు. . వేంకటరాయునకు 1). భాస్కరరావు, 2). కృష్ణయ్య, 3). రామానుజరాయుడును, రామయ్యకు 1). వేంకట్రాయుడు, 2) ఆళ్వారయ్య, 3) రామకృష్ణయ్య, 4) నరసింగ రాయుడు, 5) రంగయ్య, 6) గోపాలరాయుడు అనఁబరగు ఆరుగురు సంతానము.

వారిలో రామయ్య గారి రెండవ కుమారుడైన ఆళ్వారయ్య గారు మహా పండితులు. వేద వేదాంగ వేత్తలు. వారు తత్త్వవేత్తలై అద్వైత ప్రబోధకమైన “ప్రబోధ చంద్రోదయము” నకు దీక్షైన “ సంతల్ప సూర్యోదయము” మను నాటకమును రచించిరి ఆ గ్రంథము యొక్క వ్రాత ప్రతి శ్రీ రామారావు మహోదయులు జీవితకాలము వరకు వారికడ భద్రముగా నుండి, ఆ తరువాత కనుమరుగై నేడు అలభ్యమైనది.

మహోదయము :

“బెల్లంకొండ” వారు ఋక్సా ఖా బ్రాహ్మణులు. భారద్వాజ గోత్రులు. అశ్వలాయన సూత్రులు. నియోగి శాఖా బ్రాహ్మణులలో కరణకమ్మలు (కర్మణుక్కులు).

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులు శాలివాహన శకంబులు 1797 సంవత్సరము సరియుగు యువనామ సంవత్సర మార్గశిర బహుళ అమావాస్య సోమవారము తర్కకుతలగ్నము నందు క్రీ॥శ॥ 27 దినెంబరు 1875 సం॥న ఆళ్వారయ్యకుమారుడైన మోహనరావు, హనుమాంబా పుణ్యదంపతులకు జన్మించిరి.

మూర్తిత్వము :

బాలుడైన రామారావు న్పుర ద్రూపి! పుటము బెట్టిన మేలిమి బంగారు తనుచ్ఛాయ! ఎత్తునకు తగిన దేహపుష్టి గలవాడు. నిరంతరము చిఱునగవులు చిందు మోముతో, బ్రహ్మతేజ ముట్టిపడు ముఖవర్చస్సుతో, పిఱుందులు దాటి వ్రేలాడు దట్టమైన సుదీర్ఘ నీలిమధుపచ్చదాశేశ సంపదతో, చక్రములవంటి నేత్రములతో, వికాలఫాలముతో నొప్పుచుండెను.

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులు జన్మించునాటికి మోహనరావు ఆగ్రహారంలో నుండిన సమిష్టి ఆస్తికి యజమాని!

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులకైదాతేడులు నిండునప్పటికి తండ్రి శ్రీ మోహనరావు గారు స్వర్ణగతులైరి. భర్తను కోలుపోయిన హనుమాంబ నిశ్చేష్టితయైనది.

ప్రాథమిక విద్య :

దత్తుబోయిన రంగయ్య కుమారుడును కవిగారి పిన తండ్రయగు కేశవరావు గారు. శ్రీ రామారాయకవీంద్రులను జేరదీసి “గర్భాష్టమేషు బ్రాహ్మణోపనయాత” యను శ్రుతిననుసరించి, కుమారునకు నెనిమిదవ సంవత్సరమున నుపవీతునొనర్చెను. వారిని ప్రాథమిక పాఠశాలలో వైచి ప్రాథమిక విద్యనందుత్తీర్చునిగావించెను.

అనుష్ఠానము :

బాల రామారాయుడు బ్రాహ్మీము హార్యమున లేచి, కాలకృత్యములం దీర్చికొని, నత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో సంధ్యావందనమాచరించువాడు గ్రామములో ప్రాథమిక విద్య ముగియుటచే కేశవరావుగారు బాలుని హాణవిద్యనిమిత్తము గుంటూరు నగరమున ఆంగ్ల విద్యాలయములో మూడవ ఫారములో చేర్చిరి. బాలుడు శ్రద్ధగా చదువుకొనుచుండెను. విధి చైదములు మహోద్భుతములు. అగమ్యగోచరములు, బాలుడు రామారావునకు పాఠశాలకు జనిన ప్రతి దినము శరీరమస్వస్థకు గురియైబాధించుచుండెను. బాలుని మాతామహిగారు బాలుని శరీరారోగ్యమును పరిగణించి ఇంగ్లీషు విద్య మాన్పింప పోరు జెట్టినది.

కేశవరావుగారు బాలునకారోగ్యమును గోరి, హాణ పాఠశాల విద్యను మాన్పించి యింటికి జేర్పించెను. అప్పటికి శ్రీరామారాయునకు పదునాలుగేండ్లు.

విద్యాభ్యాసము :

రామారాయుడు శ్రీయుతులు శంకర మంచి లక్ష్మీనారాయణశాస్త్రి, సీతారామయ్య గారలకడ సంస్కృతము చదువ జొచ్చిరి. తమ కులపురోహితుల కడ, నమకచమకాదులు, ఉపనిషత్తులు, వేదమంత్రాలు వల్లింప దొడగిరి.

నిదదవోలున కనతి దూరమున గల రామిమట్ల గ్రామ నివాసులు బ్ర॥శ్రీ॥ పురిఘట్ల సీతారామశాస్త్రి కుమారులగు రామశాస్త్రి గారు కోటిపల్లి నివాసులగు శ్రీ భాగవతుల పారిశాస్త్రిగారి శిష్యుడై మహా భాష్యాంత వ్యాకరణముల జదువ, రెండ కుమారుడు సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి శ్రీ గుమ్మడి మూడి సంగమేశ్వరశాస్త్రుల వారి కడ తర్క శాస్త్రమును గడించెను.

శ్రీ రామారావు గారు ప్రథమమున బ్ర॥శ్రీ॥రామశాస్త్రి గారి కడ సిద్ధాంతకౌముది నారంభించి సంధిపల్లకము వరకు సామాన్య పాఠములుగా చదివి శబ్దాధికారము మొదలు సవివరణ వైశేషిక పాఠములంజదివి, పదపడి సిద్ధాంతపూర్వపక్షము పాఠము జరుగుచుండ శ్రీరామశాస్త్రి గారికి స్వస్థానము నుండి కబురురాగ ఆయన యింటికి వెడలిరి.

బ్ర॥శ్రీ॥ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రుల వారి కడ నహోరాత్రములు తదేక నిష్ఠతో “పూర్వోత్తర పక్ష సిద్ధాంతరాధాంతములతో తర్క శాస్త్రాధ్యయనమొనర్చుచుండిరి.

మూడు మానములు గడిచినవి రామశాస్త్రులు గారు పమిడిపాడునకేతించిరి. ఉత్తారార్థమారంభించి మనోరమ, శబ్దేష్టశేఖరము పతజ్ఞలి మహాభాష్యములను చదివించిరి.

బ్ర॥ శ్రీ రామశాస్త్రి గారును తమ్ముడు బ్ర॥ శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రియు తమ వెంట దెచ్చిన గ్రంథ సముదాయమును శ్రీరామారాయుని కడవిడచి జనిరి.

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రుడు గురువులు విడచి వెళ్లిన గ్రంథముల నపలోకించి వ్యాకరణ సిద్ధాంతకౌముదికి నతి సరళముగను, సుబోధకముగను, “శుద్ధాత్రి” యను వ్యాఖ్యను వ్రాసిరి. కువలయానందమునకు వ్యాఖ్య గూర్చిరి.

శ్రీ రామశాస్త్రులు గారు, శ్రీ సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రులు గారున్నా ఆ వ్యాఖ్యానములు పరికించి “శ్రీకృష్ణ భగవానులకు సాందీపని మహామునివలె.

మేము నామమాత్రపు గురువులమైతిమని చెప్పుకొని ఈ మహాభాగ్యము మా పూర్వ జన్మ సుకృతముగానభ్యుపగమియిన దని యానంద భాషాకలితులై శిష్యుని గాఢపరిష్కరింపగ నమొనర్చుకొనిరి.

వివాహము :

తదరంతరము శ్రీరామారావు గారికి పదునెనిమిదేండ్లు నిండినది. ఎందఱెందఱో తమ పిల్లల నిత్తుమని వచ్చిరి. విన తండ్రి యగు శ్రీ కేశవరావు గారు వచ్చిన సంబంధములను పరికించుచుండిరి. చివరకు పూర్వపు బంధవులను నెల్లూరు టౌన్ హౌస్ పేట వాస్తవ్యులును జిల్లా సిరస్తాదారునగు శ్రీ సింగరాజు వేంకటరమణయ్యగారి ద్వితీయ పుత్రిక యగు నాది లక్ష్మమ్మను వివాహము చేయుటకు ముహూర్తమును నిశ్చయించిరి.

శ్రీ సింగరాజు వేంకటరమణయ్య గారును వివాహమునకు విచ్చేసిన బంధుమిత్రాదులను గౌరవ సత్కారములతో సమితిగానందుల నొనరించిరి. ఆ కళ్యాణము 'నభూతో నభవిష్యతి'గా చేసిరి.

వివాహానంతరము నూతన దంపతులను గృహ ప్రవేశమొనర్చుచు శ్రీ కేశవరావు గారు కృతకృత్యులై ఆ నూతన దంపతులను వదిన హనుమాయమ్మ కప్పగించెను. అప్పటి వరకు తాను ఆజమానియిషి చేయుచున్న ఎస్టేట్ వ్యవహారముల అనుపానులును ఆదాయవ్యయాలను పరిచయమును చేయుచు 500 ఎకరముల ఎస్టేట్ పత్రములను భూమిని శ్రీ రామారావునకప్పగించెను.

రచనా వ్యాసంగము :

పమిడిపాడు గ్రామమున చోడరాజు కాలమందు ప్రతిష్ఠితమైన శ్రీ రమావల్లభరా జాలయమునందలి తులసి వనమున కూర్చుండి శ్రీ రమావల్లభరాయ స్తుతి శతకము సంస్కృతమున రచించెను. రుక్మిణీ పరిణయ చంపూ, రమాపరిణయ చంపూ, కందర్ప దర్ప విలాసము మున్నగు గ్రంథముల రచించిరి.

పేరు మార్పు :

రచనా కాలములో తన పేరును రామారావు అనుదానిలో 'రావు' నకు బదులు 'రాయ' తబ్దము చేర్చి రామారాయలుగా మార్పుకొనిరి. తదాపి వారిని శ్రీ రామారాయ కవి యని వ్యవహరించుట జరిగినది.

గురునిరాకరణము :

“గురు శుశ్రూషయా విద్యా పుష్కలేన ధనేనవా అథవా విద్య యా విద్య” అను శృతి ప్రకారం సర్వ విద్యా పారంగతుడైనను గురూప దేశితము కానిచో నది అవిద్యతో సమానమని తలంచిన శ్రీ రామారాయ కవి సద్గురు మూర్తికై వెదుకుచుండెను.

తిరుపతి శ్రీరామానుజ విశిష్టా ద్వైత పీఠాధిపతులును, బెల్లంకొండ వారిచే వంశ పారంపర్యముగా గురుస్థానమున పూజింపబడుచుండెడి శ్రీ పరమ హంస పరివ్రాజ కాచార్య శ్రీమాన్ త్రిదండి ప్రతివాద భయంతర రంగా చార్య మహాస్వామి వారు శిష్య పరీషృతుడై పమిడిపాడు గ్రామమునకు వేంజేసిరి. బెల్లంకొండ వారు మేళతాళముల తోను పూర్ణ కుంభముల తోను స్వస్థి వాచనములతోను పూజించుచు ఎదుర్కొలిడి, గ్రామమునకు గొని వచ్చిరి.

ఒక విశాల భవనమున నభామందిరము విడిదిగా నేర్పరచిరి. మహోన్నత పీఠమున నాచార్యుల వారునుపవిష్టులైరి. శిష్యులు తివాచీలు, కంబక్షపై నాసీనులైరి. శిష్యులైన బెల్లంకొండ వారు ప్రథమమున గురు పాదపూజలొనర్చిరి. పిదప తక్కుంగల శిష్యులు గురుపాడుకాపూజలొనర్చిరి. గురు మూర్తులు శిష్యుల యోగక్షేమములనడిగి తెలిసికొని మంగళా శాసనముల బలికిరి. తదనంతరము ఆచార్య స్వామి ధర్మోపన్యాయము గావించిరి. ఆ అనుగ్రహ భాషణమును అక్కడ చేరిన వారు శ్రద్ధాళువులై వినిరి.

నిత్య నైమిత్తిక పంచామ్నీకములనిర్వర్తించి, నహస్ర గాయత్రీ యనుష్టానము జేసికొని, శ్రీరామారాయకవీంద్రులు సభా భవనమునకు వచ్చిరి. వచ్చినదే తడవు కృతాంజలిబద్ధుడై ఆచార్య స్వామిని దర్శించి దరికి చేరి ప్రాంజలులై

యుపవిష్టులైరి. శ్రీరామారాయ కవీంద్రులు పుంభాప సరస్వతీ మూర్తులై యా సభాభవనమున భాసించిరి.

! ఆచార్య స్వామి తమ యుపన్యాసములో శాఖా చంక్రమణముతో గురువులకు నోనర్పదగు వందన విషయము ప్రస్తావించుచు ‘జోర్ఖామే పద్మామేచ జాను భ్యామే, ఉరసా శిరసా దృశా మనసా వచసా చేతి ప్రణామోష్ఠాంగ తురితి’ అనుచు గురు విశిష్టత్వము దెలుపుచు “శబ్దస్తవంధ కారేస్యార్థగ్రుశబ్దస్తన్ని రోధకుః అన్ధకార నిరోధిత్యాద్గురు రిత్య క్షరద్వయ” యనుచు చదివి గురువులకు శిష్యులొనర్పదగు నమస్కార విధిని శిష్యులకు పస్యశించినను, నయ్యది.

తన పాదపూజ యొనర్చక సాధారణముగ నమస్కరించి యుపవిష్టులైన శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుని భావించి చెప్పినట్లు అక్కడి వారు తలచిరి. కాని నిరంతర అంతర్ముఖుడై తదేక ధ్యానరతుడైన శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రునకు తోచినదో! తోచలేదో! శెలవుగై కొనిముభావుడై యిల్లు చేరినను. అతిధిమర్యాదలేలోటు లేకుండా జరుగుచుండినచో లేదో పర్యవేక్షించుచు జాగ్రత్తలు గైకొనుచుండెను.

ఒక పంచాంశ శుద్ధి దినమున ఆచార్యస్వామి ననుపవీతులను, నవివాహితులను వీడి, తక్కిన వారికి “సమాశ్రయణ సామాంతర చక్రాంకితముల” వారియిరు భుజముల దపింపజేయుచు ముద్రింపించుచుండిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులను చక్రాంకనముల గైకొని శ్రీమదష్టాక్షరీ మున్త్రోపదేశమును స్వీకరింపవలసినదిగా నాహ్వానించిరి. ఆచార్యులవారి యాహ్వానమును సుకుమారముగా తిరస్కరించి రామారాయ కవీంద్రులు “తప్త చక్రాంకనము పామరులగు శూద్రుల కను వర్తించు ధర్మము. కాని వేదోక్తమును, వేద విహిత నియములైన సంధ్యా పండుస పంచదశ కర్మపునీతులై నిరంతర గాయత్రీ మంత్రానుష్ఠానులై బ్రాహ్మీభూతులైన బ్రాహ్మణులకు నది నియత ధర్మము కాదని తెలిపిరి. అలా చేయుట నరక హేతువనియు తెలియజేయుచు. శ్రీమద్రామాను జాది విశిష్టాద్వైత దేశికాచార్య వర్యులు చెప్పిన వాక్యములను నుటంకించిరి.

శ్రీరామారాయ కవీంద్రులు తన గ్రంథాగారము నుండి శ్రీమచ్చంకర భాష్యము, మను, పరాశర యాజ్ఞవల్క్యుది స్మృతులను దెప్పించి వానిలో ప్రస్తావించిన “దోర్మూల దాహకమత్వస్త పాపహేతుః” అనిన ప్రమాణముల జూపింప కుల పెద్దలు “పెద్దల యాచారము సనాతనమైన దానిని ఏలకాదనవలె” నని రాజేమార్గము బోధింప శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు “ శృతి స్మృతి విరోధములైనచో వృద్ధాచారమైనను, సనాతనమైనను పరిత్యజించి పరిహరింప దగినదే” అను చక్రాంకితరహిత మున్రోపదేశమునకు నంగీకరింప, ఆచార్య స్వాములు “ చక్రాంకన విషతుడు మున్రోపదేశ స్వీకృతి కర్తడుకాదని” పలికిరి.

అంతట ఆచార్యుల వారు నరసింహరావు నావస్థనింప నాతడిట్లనినాడు. “తప్త చక్రాంకిత మున్రోప దేశమునందిన వారు పునీతులని మీరనిరి అట్టిచో చక్రాంకన మున్రోపదేశ స్వీకారముతో పునీతమైన నా యిల్లాలు వంట జేసివడ్డించిన మన మెల్లరము ఏక పంక్తి భోజనమొనర్చునంగీకరించెదరా” అని నిలదీసెను. దానికాచార్యుల వారు “వృద్ధాచారమట్లు నిర్ణయించలేదు కావున నది నంగీకారయోగ్యము” కాదనిరి.

ఆ పలుకులు విని నట చేరిన వారు అడు వైష్ణవులకును, ఇటు వైదికులకులను దూరమై “ యుభయభ్రష్టు” తము కాలేమనియు, నందుచే వైష్ణవ మతమొల్లమనియు పలికి యింద్లకు జనిరి.

వైష్ణవ మతవిముఖులైన బ్రాహ్మణులు తదాది రుద్రార్ష భస్మధారణ మొనర్చుచు వైశ్య దేవాది కర్మల నొనరింప దొడగిరి.

ఆచార్యులు వారు ఆలిగి శిష్యసమేతముగా పయనమై శ్రీరామా రాయ నరసింహరావు గారలంపిన ఉభయముల స్వీకరింపక తిరస్కరించినను దారికర్చులకు నిడిన పారిశోషక ధనమును వస్త్రాదులను స్వీకరించిరి శిష్యసమేతముగ నాచార్యులవారిని సగౌరవముగా నరసరావుపేటకు గొంపోయి రైలిక్కించిరి. తదాది ఆచార్య స్వాములు పమిడిపాడు గ్రామమునకు సంచారమునకు రాక మానిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు “తప్తచక్రాంకన ఖండనముగా తూద్ర

ధర్మ దర్పణమును శర్మ పేరు గల ధర్మ శాస్త్ర త్రోడీకరణ గ్రంథమును తమ భాగవత చంపూ గ్రంథ పీఠికయందు దహరించిరి.

మన్రోపదేశము :

తదాది రామా రాయకవీంద్రులు సంధ్యా వందనాది నిత్యానుష్ఠాన కర్మ లొనర్చుచు సహస్రగ్రా యిత్రీ మన్తమును దీక్షా దక్షుడై జేయుచుండెను. ఆయన దైవభక్తి త్రికరణ శుద్ధికి (మనోవాక్యాయ కర్మలు) సంతసించి ఒకనొక పుణ్య దివసము మూడవ జామున దైవము ఒక వృద్ధ బ్రాహ్మణ రూపమున స్వప్నమున సాక్షాత్కరించి, శ్రీహయగ్రీవ మన్రోపదేశమొనర్చి, తన్మంత్రానుష్ఠానాంగిక కవచమాలా పంజర యంత్రమూలక సాధనముల బోధించి వివరములు దమ్మాలపాడు నివాసులైన శ్రీమాన్ రత్నమా చార్యులను వైఖానసశ్రేష్ఠుల కడ దొరకునని చెప్పి అంతర్ధానమయ్యెను. మరునాడు శ్రీరామారాయ కవీంద్రులు దమ్మాలపాడునకేగి శ్రీ రత్నమాచార్యుల వారిని దర్శించి, స్వప్నవృత్తాంతము చెప్పు వారు సంతోష తరంగి తాంతః కరుణులరై మా తాత గారి మన్తానుష్ఠాన గ్రంథము కలదని చెప్పి, దానిని కవీంద్రులకిడెను.

ఆ గ్రంథమును నింటికి గొని వచ్చి యందు తెలిపిన ప్రకారము నను సరించుచు పునర్చరణ గావించెను. దానితో శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు వైదుష్యమునకు తోడుగా ననన్య కవితా వైభవము బంగారమునకు తానియట్టినట్లయ్యెను.

తపోయోగము :

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు మన్రోపదేశానంతరము. ఆసన, అనుష్ఠాన జప తప యోగ విధి విధాన విశదమునకై పాతంజలి యోగ సూత్రముల నాశ్రయించి తద దుష్టితముగా నిర్వర్తించుటకు యోగాభ్యాసనా ప్రవిష్టుడును సకీరకల్లు వాస్తవ్యులునైన బ్రాహ్మీభూతులు బ్ర॥శ్రీ॥ పాతూరి అక్కంభొట్ల గారిని రావించికొని, వారి సమక్షమున యోగ సూత్రార్థముల విశ్లేషించికొనుచూ, రేచక-పూరక-కుంభకాది-ప్రాణాయామ ప్రక్రియల నభ్యసించిరి!

ఇంటి దగ్గర తపో భంగ మగుట గని కృష్ణానదీ తటమున సుప్రసిద్ధ వైష్ణవ క్షేత్రమగు వేదాద్రికి జేరిరి. ఆ మృహ క్షేత్రమున కృష్ణా నదికి సుత్తరమున 1) యోగానంద నరసింహ 2) లక్ష్మీనరసింహ, 3) జ్వాలానరసింహ 4) నదీగర్భమున సాలగ్రామనరసింహ, 5) కొండ గుహలో గారుడ నరసింహములను పంచ నరసింహమూర్తులు వేంజేసి వెలసియున్న సుప్రసిద్ధ నరసింహక్షేత్రము వేదాద్రి!

ఆ పుణ్యక్షేత్రమున మూల పరులకు నిత్యోత్సవ, వార్తోత్సవ, పక్షోత్సవ, మా సోత్సవ, కళ్యాణాది కైంకర్యములు ముక్తా వల జమీందారు గారి ధర్మ కర్తృత్వమున జరుగుచుండెను.

ఆ పుణ్య క్షేత్రమున భక్తులు, ఆర్తిజనులు సంతానార్థులు, కామి తార్థులు, తపస్సాధకులు, యోగాభ్యాసులు, అడిమాద్యష్ట సిద్ధుల పదయగోరువారు, పికాచ బాధితులు, వ్యాధి గ్రస్తులు మున్నగు వాఱెందఱో వచ్చి స్వామిని దర్శించి, అర్పించి కామి తార్థ లబ్ధులై పోవుచుందురు.

వేదాద్రి సిద్ధక్షేత్రము అగుటచే శ్రీరామా రాయకవీంద్రులు తమ హయ గ్రీ వోపాసన సంసిద్ధికై తగిన పుణ్యక్షేత్ర మని భావించి యోగానంద నరసింహ సన్నిధానమున తపమాచరింప బూనికొనినాడు.

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులు సతీ సమేతుడై శిష్యుడగు బ్రా॥శ్రీ॥ రాక్షభండి నరసింహశాస్త్రి వెంటరా జనెను.

శ్రీ రామా రాయకవీంద్రులా పుణ్యక్షేత్రమున దీక్షాకువై రెండు సంవత్సరములు తపమాచరించెను. ఉపస్సుకు ముందుగా లేచి, కృష్ణవేణినదికి జని కాలకృత్యములు నిర్వర్తించుకొని, నది గర్భమున కంఠదగ్గముగా నీట నిలచి శ్రీహయ గ్రీ వోపాసన చేయుచు. రూము ప్రొద్దుక్కు నప్పుటకి వసతి కేతెంచి, యేకాంతముగా తపస్సాధన నొనరించువాడు.

ఐద్రపద్మాసనస్తుడై ధ్యాన యోగమున భూమికి గజమెత్తున పైకిలేచి తపమాచరించువాడు. ముస్తసిద్ధినందిన శ్రీరామా రాయసిద్ధ పురుషుడు శ్రీ

హయగ్రీవ స్వామి వారి యాజ్ఞ ననుసరించి, తర్పణ, హోమాదుల నొనర్చి, క్షేత్రమున గల అశేష భక్త జనులకు కుల మతాతీతముగా అన్న సంతర్పణమొనర్పించి సఫల మనోరథుఁడై స్వగ్రామమునకు జేరెను.

ఈలోగా పమిడిపాడు గ్రామమున శ్రీరామా రాయకవీంద్రుల భవన ప్రాంగణమున రేచువళ్లు శ్వేతాశ్వమొండు పరుగులు పెట్టుచు హయహేషలు చేయుచుండెను. ఆ ఆశ్వవదనము నుండి కాంతి పుంజ సూత్రములు వెలువడుట గ్రామస్థులుఁ గనిరి.

తన భక్తులను స్వామి నిరంతరము యేమరక కంటికి తెప్పవలె కాపాడు ననుటకిది నిదర్శనము. ఈ విషయము కాలాంతరమున ఆదిలక్ష్మమ్మగారు (కవీంద్రుల సతీమణి) తమ మనుమలకు చెప్పినట్లు తత్పౌత్రుడు బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శర్మగారు భక్తి తత్పరుడై చెప్పిరి.

ప్రజ్ఞాధురీణత : (రచనములు)

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు షోడశవర్షముల ప్రాయముననే తమ గ్రామమున వెలసిన శ్రీరమా వల్లభ రాయ స్వామివారిపై శ్రీరమా వల్లభ రాయ శతకమును తదుపరి రుక్మిణీ పరిణయ చంపూ, రమా పరిణయ చంపూ, కందర్ప విలాస భాణము, గరుడ సందేశము, శ్రీ కృష్ణ లీలా తరంగిణి వ్యాఖ్యా, భాగవత చంపూ వ్యాఖ్యా, వేదాంత కౌస్తుభము, హయగ్రీవస్తుతి, హయవదన శతక వ్యాఖ్య అనేక దేవతాస్తుత్యప్రక శతకాదులు వానికి వ్యాఖ్యలు, శంకర భాష్యత్మక భగవద్గీతపై భాష్యార్క ప్రకాశిక, శ్రీమద్, భాగవద్భూత శంకరా శంకర భాష్యము సిద్ధాంతకౌముదికి శరద్రాత్రి వ్యాఖ్య, శ్రీ భాష్యవిమర్శనము, సిద్ధాంతబిస్తువ్యాఖ్య, సిద్ధాంత సింధువు, మున్నగు శతాధిక గ్రంథముల వ్రాసిరి.

వాటిలో లభ్యగ్రంథములను విశేషశ్రమకోర్చి నిష్కామియై సరసరావుపేట వాస్తవ్యులు బ్ర॥శ్రీ॥ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్యకావ్యిగారు ముద్రించిరి. ఆవియు నేడు జనబాహుళ్యమున కందుబాటులో లేక, పునర్ముద్రణమునకు నోచుకొనక అసూర్యంవత్సలైనవి. వానిని వెలుఁగునకు తెచ్చుట ఇటు ప్రభుత్వము వారియు,

స్వశృంద సంస్థలయు, వ్యక్తులయు కర్తవ్యము. శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రుల బ్రహ్మ నరసరావుపేట వారు శంకరా శంకర భ్యాష్యమును శ్రీమత్ భగవద్గుత భాష్యారడ కాశిక వెలువరించిరి. తక్కిన వానిని శక్తి కొలది ముద్రింప జూనుకొనుచున్నారు.

వైదుష్యము :

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల వారి వైదుష్య మనన్య సామాన్య మప్రతిమానము. ఆయన మూర్తీ భవించిన సరస్వతి. ఆయనలో ఒక పాణినిని, వరరుచిని, వాల్మీకిని, వ్యాసుని, కాళిదాసుని, భాణ, భవభూతులను శంకర భగవత్పాదులును, ఒక విద్వారుణ్యుని, ఒక మల్లినాథ భట్టును, ఒక కుమారిల భట్టును మున్నగు వారినెందఱెందఱనో జూతుము. అమ్మాహామనీషుల వైదుష్యము వారిలో సర్వరీతుల మూర్తీభవించినది. ప్రథమాక్షరముగా “హ” కారము వచ్చునట్లు హయగ్రీవ సహస్రనామములును “వి”పర్వ ప్రథమాక్షరముగా విష్ణుసహస్ర నామములను సవ్యాఖ్యానముగ వ్రాసెను.

ఆరోహ ఆవరోహణలు :

శ్రీరామా రాయకవీంద్రులు తమ దాయాది సోదరుడైన శ్రీ వల్లభరావు గారితో కలసి పద్యములకు పద్యములు, వాక్యాలకు వాక్యాలు, నలవోకగా ననాలోచితంగా, ననాయాసంగా, తదుము కొనకనే తలక్రిందులుగా కుడి నుండి యెడమకు చెప్పెడి వారు. ఒక పర్యాయము పండితుడొకండు కాళిదాస కృత అర్థ శ్లోకమును పఠింపగా శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు తదుము కొనక వెంటనే దానిని కుడి నుండి ఎడమకు అర్థ శ్లోకమును చదివి వినిపించెను.

దాక్షాయణీ దనుజ శిక్షా విధా వితత దీక్షామనోహర గుణా భిక్షా శివామనిజపక్షా, వినోదముఖ వీక్షా విపక్ష విముఖో!

దానిని కవీంద్రుల వారు

“భోమువి క్షపవి క్షాపీ ఖము దనో విక్షాప జనిమ వాశి క్షాభి జాగు ర

హనోమత్తాదీ తతవి ధౌవి క్షాశి జనుద దీయత్తాదా" యని పూరించినందఱి నబ్బుర పరచిరి.

ఈ రీతిని వారెన్నియో మారులు పూరించి శ్రోతలకు వీనుల విందు జేకూర్చిరి. అలాగే కవీంద్రులు మరియుక పర్యాయ మొక పండితుండిదిన శ్లోక పాదద్వయమును.

షడ్వామష్ట ఖరాష్ట్ర వీష్ట్ర వసుధా జ్యాలాంశ్ర మష్టా భరే!

ద్విష్ట్రే ట్కిట్కి ధరే ఖణఖణా ఖడ్జూర విష్ట్ర ద్రు మా!

దానిని కవీంద్రుల వారు

మా ద్రు డ్లవి రడ్జూఖ జాఖణఖ రేధ ట్కిట్కిడ్డేద్ది

రేభిడ్వామ శృంలాజ్య ధాసువ డ్లవీ డ్లరాఖ డ్లమడ్వాష!

అని పూరించి భావములను తెల్పిరి వారి ధారణాపటిమకు పాండిత్యమున కందు గల వారు మిక్కిలి కొనియాడిరి. కరతాళధ్వనులతో సఖా భవనము మారుమ్రోగినది. అవి అతుపు పూరణములు గాననేడవి అలభ్యములు చెప్పిన వానిని ఎవరేని వ్రాసికొనిరో లేదో తెలియదు.

శ్రార్థక వివేచనా చర్చ - నిర్ధారణము :

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల సన్నిహిత జ్ఞాతి యగు బ్ర॥శ్రీ॥ వెంకయ్యగారు ప్రథమ భార్య నిర్యాణానంతరము కవీంద్రులవారి పినతల్లిని ద్వితీయ పత్నిగా నుద్వాహము జేసికొనినాడు. మొదటి భార్య వలెనే యీమెయందును సంతానము కలుగలేదు. శ్రీనివాసరావు కుమారుడు జగన్నాథరావును చిన్నతనమునందే జేరదీసి పెంచుకొనెను. తదుపరి జగన్నాథరావుతో సరిపడక ఎదో నెఱుమున నాతని జనక స్థానమునకు పంపెను. అప్పటికి దత్తస్వీకారము జరుగలేదు.

తరువాత రెండేండ్లకు వెంకయ్యగారి ద్వితీయ కళత్రము నిస్సంతుగా మరణించెను. అప్పుడు కులపెద్దలందఱు వెంకయ్యగారి నొప్పించి జగన్నాథరావును

పిలిపించి, ఉపనయన దత్తస్వీకారాదులు జరుగకున్నను. జగన్నాథమునకు వేంకయ్యగారిచే సద్యః కాలావసరముగా దత్తపుత్ర కర్తృత్వక కర్మలు చేయించి పుత్రుని కర్తవ్యమున వేంకయ్యగారే అపర కర్మలు మాసిక సాంవత్సరీకాలు చేసిరి.

దత్తపుత్రుడైన జగన్నాథరావు వేంకయ్య గారితో కలహించి యాస్తిలో సగభాగమును పంచుకొని తన భాగముగ సంక్రమించిన యింటిలో విడిపడి యుండెను.

జగన్నాథరావు దత్తు తల్లియగు వెంకయ్యగారి ద్వితీయ భార్య యొక్క మాసిక, సాంవత్సరిక ప్రథమాబ్దికాలు తన కర్తృత్వముపై జనక తండ్రి శ్రీనివాసరావుచే విడిగా పెట్టించెను.

శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు వెంకయ్య గారిని పిలిపించి “పితృపత్య స్సర్వామాతః” అను శాస్త్ర వచనం ప్రకారము యిరువురు తల్లులకు అబ్ధికములు జగన్నాథ రావే పెట్టవలయునని చెప్పెను.

నరసింహారావుగారు దత్త స్వీకారము జరుగలేదు. కనుక వేంకయ్య గారే పెట్టవలెనని వాదన లేవదీసిరి. కొందఱు వెంకయ్యగారే పెట్టవలెననియు, రెండవ భార్య మరణించినప్పుడు సద్యః కాలదత్త స్వీకార కర్మలు చేసిరి కనుక జగన్నాథరావే పెట్టవలెనని కొందఱును వాద ప్రతివాదనలు చేసిరి. అప్పును కాదనుచు రెండు వర్గము లేర్పడినది. కొంత కాలమా ప్రథమ భార్యా శ్రాద్ధకర్మలు చేయుట యిరువురు మానిరి.

ఈ వాద ప్రతివాదములు మాన్పుటకు నరసింహారావు కాశికి వెళ్ళి శివకుమారు భట్టను పండితుల దర్శించి సమస్య నెదిగించెను. శివకుమార భట్టరు పండితులు శాస్త్రములు పరికించి కొన్ని శ్రుతి వాక్యములనుటంకించి వేంకయ్య గారే పెట్టవలయునని నిర్ధారించిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు ధర్మ శాస్త్రముల పరిశోధించి కాశీ పండితుడు శివకుమార భట్టరుల వాదమును ఖండించిరి. దానితో కథ మొదటికి

వచ్చి యిరువర్గము లేర్పడినవి.

మాదల గ్రామస్థులు ధర్మశాస్త్ర పాండితీప్రకాండ ప్రచండులునైన బ్రాహ్మీ మేల్ల చెరువు పేరయ్య శాస్త్రి పగైరాలను పిలిపించి గ్రామ శివాలయమున ధర్మ నిరూఢ సభ గావించిరి.

తర్కధర్మ శాస్త్ర గ్రంథములతో శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులును, కాశీ పండితుడు శివకుమార భట్టరు గారిచ్చిన నిర్ణయ ధృవ పత్రములతో శ్రీ నరసింహారావుగారును సభతేలిచిరి.

శ్రీ నరసింహారావుగారు శ్రీశివకుమార భట్టరు గారిడిన ధృవపత్రముల జూపి స్థానిక పండితులతో కలసి వాదించుచుండ, వారికి ప్రతిగా శ్రీరామా రాయకవీంద్రుల వారును వాదమునకు దిగిరి. కవీంద్రులు ధర్మ తర్క శాస్త్రముల పరిశీలించి పరిశోధించి వ్రాసిన “స్వీకార విధి” యను గ్రంథమునుండి శ్రుతిశ్చ భిన్నా స్మృతయశ్చ భిన్నాః మహామునీనామ్ మతయశ్చ భిన్నా : అను సూత్రధారముగా గద్వాల సంస్థాన వార్షిక పురస్కారమునకు జనుచు యిటకేతెంచు పండితుల సమక్షమున తేల్చువలసినదే! యని సామాన్యుల మగు మాధ్యతులకు వలను గాదు. అని సభను అర్థంతరముగా వాయిదా వేసిరి.

శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు వాద ప్రతి వాదముల నకళ్లను తాము వ్రాసిన “స్వీకార విధి” అను గ్రంథమును నకళ్ళు దీయించి దేశ దేశములందరి పండిత ప్రకాండలకు పంపుచు వారి నిర్ణయమును తెలుప వలసినదిగా మనవి చేసెను. వారెల్లరు కతిపయ దినములు విచారించి పరిశోధించి శ్రీరామారాయ కవీంద్రుల వాదమే సమజసమైస దని నిర్ధారించి తెలియజేసిరి.

శ్రీ శృంగేరి వీరాధిపతులు “పంక్తి ” రచనకును, విమర్శకును ఆశ్చర్యమందిరి. స్వీకార విధిని సమర్థించిరి. వారు కవీంద్రుల వారి అసామాన్య ప్రతిభకు ఆశ్చర్యమంది. రామా రాయ కవి శ్రీ విదారణ్యుల పంటివారని మెచ్చుకొనిరి. దానితో నరసింహారావు తమ వాదమును మానిరి.

సమస్యా ప్రదానము :

ఆకాలమున నరసరావుపేటలో స్వార్థపరులు నీచ రాజకీయములతో “వైదికి - నియోగ” కక్షలేర్పాటు చేసిరి. ఆ దుశ్చర్య వలన బ్రాహ్మణులు రెండు వర్గాలుగా విభజింప బడిరి.

ఆ సమయములో వెలువడినదే శ్రీ నెల్లుటరామ కృష్ణయా మాత్యవిరచిత భావార్థవము. దానిలో ఆమాత్యకవి వైదిక జాతిని నుచితానుచితముల గడింపక తూర్పార బట్టెను.

గుంటూరు సీమవాసులు యుగకపులైన శ్రీతిరుపతి వేంకటేశ్వర శతావధానులకును కొప్పరపువాసులైన (నాటి నరసరావుపేట తాలుకాలోనిది) శతావధానులు శ్రీ కొప్పరపు సోదర కవులకును విభేదముల సృష్టించి తెర మీది కెక్కించిరి. అప్పుడు వెలువడినదే శ్రీ తిరుపతి కవుల గుంటూరు సీమ. శ్రీ కొప్పరపు సోదర కవీంద్రులు సద్యఃస్ఫూరణముగా వందలు వేలుగ పద్యములను ఆశుధా రగ అనన్య సామాన్యముగా అప్రతిమానముగా చెప్పుటచే వారి రచనలు గ్రంథస్థములు కాలేదు. చాలాకొలది భాగమే అయినవి. కొప్పరపు కవులు గంటకు ఐదు ఆరు వందల పద్యములు ఆశువుగా చెప్పేడివారు. కొప్పరపు కవులలో ఒకరైనా చిన్నవాడైన శ్రీ కొప్పరపు బుచ్చిరామయ్యగారు గ్రంథకర్తకు అష్టావధాన గురువులు.

చివరకు ప్రత్యర్థులిరువురు మధ్యవర్తులైన స్వార్థపరులు కల్పించిన వాదము గా నెఱింగి పశ్చాత్తప్తులైరి “తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులు కొప్పరపువారి విషయములో నిట్లునుడివిరి.

బందరు వచ్చి యచ్చటి సభాసదులన్ దనియించి వారిచే
జందనమో సుమంబు మఱి శక్తికి మించని దేనిగాని మా
రంది కృతార్థులన్ సలుపుడయ్యె మమున్, మిము జూచు కోర్కెమా
దెందములందు మిక్కిలి కడిందిగ నందడి చేసెడిన్ జూడీ.

అనికోరి తమ పెద్దటికమును నిలబెట్టుకొనిరి. ఆ సమయములో శ్రీ తిరుపతి కవులను పిలచి నరసరావుపేటలో నవ ధానమునేర్పాటు చేసిరి.

కొందఱు పండితులు పమిడిపాడునకు జని శ్రీరామా రాయ కవీంద్రుల దర్శించిరి అవధానములో పాల్గొనమని కోరిరి. ఆయనందులకియ్య కొనలేదు. వచ్చిన పండితులు శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులను విడువక “ మీరొక క్లిష్ట సమస్య” నిమ్మని కోరిరి. అందులకాయన “ వారు గొప్ప పండితులు, అవధాన చక్రవర్తులు, అవధాన సమయమున క్లిష్ట సమస్యనిచ్చి వారిని బాధించుట సమంజసము కాదు” అని నిరాకరించిరి. కానీ మరలా కొందఱు వచ్చి బ్రతిమిలాడిరి “క్లిష్ట సమస్యపూరణము వలన వారి సమర్థత లోకగణ్యమై ఖ్యాతిగూర్చునని” సమర్థించుకొనుచు వెంటపడి వేధింపగా వారిని కాదనలేక తప్పుని సరియై శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు పశ్చాత్తాపశ్చ నపశ్చతః అను సమస్యను వ్రాసియిచ్చిరి.

దాని గొంపోయి అవధాన సభలో అవధానులకివ్వగా దానిని చదివికొని శ్రీ వేంకట శాస్త్రిగారు “ ఈ సమస్య మీది కాదు శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రులది” అని కన్నుల కడ్డికొనిరి. వారు శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులను స్వయముగా దర్శింప మదిని దలంచి “ ఈ సమస్య తప్పుల తడక” యని తరుపతి శాస్త్రిగారు నివారించు చుండినను సవ్యకొనుచు తన అంతర్యము వేరుగాన వేంకటశాస్త్రిగారు సమస్యపూరణమునకు నిరాకరించిరి.

అంతట పృశ్నకులు ప్రతిష్టగానెంచి “సాధుశ్వా సాధుత్వముల తేల్చదలంచి పమిడిపాడుకు జని కవీంద్రులకీ విషయము తెలియబరచి వారిని సభలో పాల్గొన వేడిరి. దానికి వారు నాకెందులకీ లౌకిక గోల? ఏదో గ్రంథరచనము బ్రహ్మవిచారముతో జీవితమును గడపదలచిన నాకు వందనీయులగు సరస్వతీ మూర్తులతో నాకీ వివాదముతో పనియేమి? ఆముష్మికమా? మోక్షప్రదమా? నేను రాను పొందు” అనగా వారు మొండి పట్టుపట్టి భీష్మించిరి వారిని కాదనజాలక కవీంద్రులు సభలో పాల్గొననియ్యకొనిరి.

అంత నాపండితులు కవీంద్రులను గుఱ్ఱపు బిగ్గీలో నెక్కించుకొని సరసరావుపేట జేరిరి. తరువాత సభా వేదికపై నొక ఆసనము నేర్పరిచి దానిపై కాషాయంబరము బరచిరి. పాద వీరికపై నొకముఖమల్ గుడ్డను పరచిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులను సగౌరవముగా గొని నాసీనులగావించిరి. వచ్చిన వారు శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులని తలచిన అవధానులు వారి దర్శనముతో తమ మనోరథ మీదేరినదని తలంచిరి పరస్పరము సగౌరవంగా పూజ్యభావనలతో చూచుకొనిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల శిష్యుడు బ్ర॥శ్రీ॥ ములుకుట్ల లక్ష్మీనారాయణ శాస్త్రి “ పశ్చాపత్యానపశ్యతః అను సమస్యను సాధుత్వా సాధుత్వముల విచారింపగోరిరి. దానికి శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు బ్రహ్మవిచారము చేసి కొంచు, రచనలను చేసి కొంచున్న నాకు యీ సరస్వతీ మూర్తులతో వాదమేల” అని ఆసనము నుండిలేచి పోయిరి. ఆవాదము రిజవర్డ్ నోటీసుల వరకు వెడలినది. పండితులు కవీంద్రుల వారిని బలవంతముగా వాదమునకు లాగిరి. శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులు పశ్య శబ్దమీమాంసపై శలభా లభనము మొదలగు వ్యాసముల ప్రచురించిరి. వారి పక్షమున బ్ర॥శ్రీ॥ జయంతి భగీరథ శాస్త్రులు మున్నగువారు పాల్గొని సమస్య అసాధువని ప్రకటించిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు “గుంజా గర్వ భంజనము” “పంచానన పలాయనము” మొదలగు వ్యాసముల వ్రాసి తద్వార తన వాదన విసిపించిరి.

మహామహోపాధ్యాయ బ్ర॥శ్రీ॥ తాతా సుబ్బారాయశాస్త్రులు గారు శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల వాదమునే సమర్థించి “సమస్యసాధునని” ప్రకటించిరి. జంట కవులు తమ వాదమునకు సమర్థించుకొనుచు.

పాణి - సూ : అతశ్చే పసర్గే..... అను సూత్రమున నుండి “ ఉపసర్గే” అను పదము దాని తరువాతదైన

సూ: ప్రాప్తూర్మారేట్ దృశశ్చ: అను సూత్రములోనికి అనువృత్తిగా వచ్చి కలియును. అకారణమున నుపసర్గ మీద నుండగా ప్రాప్తూర్మారేట్ దృశశ్చ: అను నైదు ధాతువుల కంటే పరముగా శప్రశ్యయము వచ్చును. పిదప సూ॥ ప్రాప్తూర్మారేట్ దృశశ్చరివర్తి శద సదామ్ వివి ట్రిప్రథమ తిప్త మన యచ్చ పశ్యర్చ దౌశీయసీదా: అను సూత్రము ననుసరించి “పా” ధాతువునకు “పిటా దేశము” వచ్చి “ అనుపిటా, ప్రాధాతువునకు

“జిహ్వా దేశము” వచ్చి సుజిహ్వా: యును ‘ద్యా’ ధాతువునకు ధమా దేశము వచ్చి విధమఃయును థేట్ పానే “ యనుధాతువునకు” ధయా దేశము వచ్చి అనుధయః యును ద్యుశిక్ “ధాతువునకు” పశ్యాదేశము” వచ్చి “ఉత్పశ్య” అనియు “విపశ్యః” అనియు రూపము లేర్పడును. అంతేకాని కేవలము విజిహ్వా: ధమః దయః, పశ్యః అను రూపములేర్పడవని “కాశికావృత్తి కారోది ప్రాచీన వైయ్యాకరణమతము” అని తమ వాదమును సమర్థించుకొనిరి.

ఇక శ్రీ రామారాయ కవీంద్రుల మతముననుసరించి నూతన విధాన వాద మేమనగా “అతక్సోగపసర్గే” అను సూత్రములో నుండిన “ఉపసర్గే” యను పదము తరువాత సూత్రమైన “ప్రాప్రాధ్మాదేట్ దృశశ్యః” అనిన సూత్రములోనికి అనువృత్తిగాదు. ఉపసర్గ రహితమైన ‘విజి, జిహ్వా:, దమః, దయః, పశ్యః’ అను శబ్దములు అసాధువులు అని శ్రీ భట్టాజీ దీక్షితులు మున్నగు నవీన వైయ్యాకరణజలమతము “ఫలాని ధామస్య ధయాన్” యిత్యాది “శ్రీహర్షమహాకవుల ప్రయోగములును కలవు.

పైవాని ననుసరించి “పశ్యా పశ్యో నపశ్యతః” అనువానిలో “పశ్య” శబ్దము సాధువైనది. పూర్వ వైయ్యాకరణ మతముల ప్రకారము ‘పశ్య’ శబ్దము అసాధువైనను నూతన వైయ్యాకరణ మతముల ప్రకారము సాధువైనది. అందుచే నాటి ‘తప్పు’ నేటి ‘ఒప్పు’ అయినది అని ప్రతివాదము చేసిరి.

తరువాత అయిదు మాసములనంతరము శ్రీ తిరువతి వేంకటేశ్వర శతావధానులు “యఃపశ్యతి జగత్సర్వం యోన పశ్యతి సర్వతః! తావు భౌవరమాత్మానం పశ్యాపశ్యో నపశ్యతః” అని వ్రాసి ప్రచురించిన పశ్యశబ్ద విచారః అను వ్యాసమును ఖండించుచు, ఆపూరణము సరిగాలేదని శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు “గుంజాగర్వభంజనమ్ - పశ్చానన పలాయనము” అను గ్రంథములందు రమారమి పదునెనిమిది రీతుల నాసమస్యను పూరించి వాటిని వ్యాఖ్యాసహితముగా వ్రాసి ప్రకటించిరి. మరియు అనేక సమస్యలను గల్పించి వానికి పూర్వఃముల గావించుచు “సమస్యార్హాకరమ్” అను గ్రంథమును వ్రాసిరి. అంద్రుల దురదృష్టమో యన అగ్రంథము నేడు అలభ్య సాహితీ భండారము.

అధునిక తెనుగు జాతికి గురువరులై శతావధానులై కింకవీంద్ర ఘటాపంచానునులైన తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులకు రామారావు గారన్న మిక్కిలి గౌరవము. వారు చెప్పిన యీ క్రింది పద్యములే తారాణము.

కలఁడు ప్రసిద్ధ వంశ్యుఁడరి కాండము సైతము మెచ్చదగ్గ దీ
బలమున కిక్క యా “పమిడిపాటి” నివాసి యశస్వి, త్యాగి, ని
ద్యలకు నిధాన; మంచి, కవితా వనితా హృదయంగముండు. పే
ర్వలసినా రామరావనెడు బెల్లముకొండ కులీనుఁడున్నతినే:

అతనికిమా యెడన్ మఱియు నాయన యందున మాకు విస్మయై
నతితరమైన పేర్మియల రారెడి నప్పురిలో వధానమున్
గుతుకముమై నొసర్చి కనుగొంద మటంచు దలంచు చుంటి; స
ట్టితఱినిఁ; బెట్టె నొక్కడు కడిందిగ గయ్యము దయ్యమున్ బలెన్
కలహము పెట్టు మానిరియు గవ్వకు సాటియుగాడు, కాదు, పై
నెలమిని వాని నూతగొప్ప మొన్నియొ ముగ్గులుపెట్టు, చెట్టు - నీ
డల మురిపెంపు జీపసపు డక్కరు లాతని పాటివారె ! య
య్యలఘుడు రామ రావొకడె యాధ్యుడు సర్వవిధాల శాంకరీ!

అతడింట నుండి యే ! పం
డితులం బిల్కించె విద్యనేర్చెన్ చాస్త్ర
స్మృతి ముఖ్య సంస్కృత కళా
గతి నసదృశ్యదంతె కాదు కవితాన్వితుడున్

- యుగకవుల గుంటూరు సీమ నుండి

శ్రీ తిరుపతి వేంకటేశ్వర కవులు, శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులను
బందరునకు వచ్చి సత్కారములంది, కృతార్థులను నొనరింపుమని కోరిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు విశ్వశ్రేయ : కాములు, ఆనాడు పెల్లుబిక
నియోగి - వైదికులు వైషమ్యములకును, వాని వలన కలిగిన అనుచిత
పరిణామములకు మిక్కిలి బాధను పొందిరి. వారిని సన్మార్గములో పెట్టి

సన్మార్గమున నడుప “ నియోగి-వైదిక జనహితోపదేశమ్ - బ్రాహ్మణ శబ్ద విచారమ్” అను గ్రంథముల వ్రాసి ప్రకటించిరి.

తత్పరితముగా నియోగి-వైదిక కక్షలు మాని పశ్చాతత్తులై విప్రులు ఒక త్రాట నడచుటకు శ్రీ కవీంద్రుల వారే కారణము.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు తమ యింటి అవసరమైన కలపను కొనుగోలు చేయుటకై రాజమహేంద్రవరం చేరి రాజమహేంద్రవాసులును శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల పోలిన వారునగు “బ్ర॥ శ్రీ ఆదిభట్ల రామమూర్తి శాస్త్రిల” వారిని శ్రీ రామా రాయకవీంద్రులు దర్శించి తాము వ్రాసిన భగవద్గీత ఛాష్యార్క ప్రకాశికను గుఱించి తెలుపగా ముఖ్యముగు శ్లోకములకు కవీంద్రులు వ్రాసిన వ్యాఖ్యానము చదివి వినుపింపుమనిన శ్రీరామమూర్తి శాస్త్రిల వారి యాదేశ ప్రకారం వినిపింప సంతసించి, కవీంద్రుల ప్రతిభను తాను వినిన దానికంటే ప్రత్యక్షముగా వేయిమడుంగులధికముగా దోప శ్రీ శాస్త్రిల వారు కుమారిలభట్టు ప్రథమమున జైన బౌద్ధాదిమతాద్యవైదికముల ఖండించి కర్మమతమును స్థాపింప, శ్రీ శంకర భగవత్పాదులువారు కర్మ మార్గమును ఖండించి యద్వైత స్థాపింప, శ్రీరామానుజులు ప్రభవించి అద్వైత ఖండనమొనరింప, శ్రీమధ్వాచార్యులవారు ద్వైతమును స్థాపింప, తాము ద్వైత, విశిష్టా ద్వైతములను శ్రుతి స్మృతుల నాధారముగా గొని ఖండించి వ్రాసిన వ్యాఖ్యానము, విమత తమో హరణ రూప జ్ఞాన భాస్కరోదయమై విరాజిల్లుచున్నది. మీ యందు గల బ్రహ్మతేజము, నఖండ పాండిత్యము, కుశాగ్రబుద్ధి పిన్న వయస్సుననే తాము అఖండాద్వైత మత స్థాప కర్తవ్యమును జూడ మీరు వ్యాసులో, అదిశంకరులో యనునట్లు దోచుచున్నారు. ఇది ముఖప్రీతి వచనములు గాదు హృదయ కుహరములో నుండి వెలువడిన త్రికరణశుద్ధి యుతములైన పలుకులని త్లాఘించిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు రాజమండ్రి నుండి తెచ్చిన కలపతో ఒక భవనం నిర్మించిరి.

పమిడిపాడులోని కవీంద్రుల గృహము

తరువాత వ్యాసరచిత శారీరక చతుస్సాశ్రీమున్నగు అద్వైత గ్రంథములెన్నియో వ్రాసిరి. పండ్రెండు యుషని షత్తులలోని 783 శ్లోకములకు సవివరణలతో కూడిన వ్యాఖ్యానమును 29 దినములలో వేదాంత ముక్తావళియను పేర వ్రాసిరి. చిన్నవి, పెద్దవియు కలసి 148 గ్రంథములు రచించిన శతాధిక గ్రంథకర్తలు శ్రీరామా రాయ కవీంద్రులు.

వారి గ్రంథములు చాలా వరకు గుంటూరు నివాసి వదాన్యశేఖరులు కవిజన పక్షపాతులైన బ్రా. శ్రీ ఏకా ఆంజనేయులు పంతులు గారు ముద్రించిరి.

శరీరారోగ్యము :

శ్రీరామా రాయ కవీంద్రుల వారు నా బాల్యమాదిగా ఆ జీర్ణ వ్యాధి భ్రష్టులు! దీనికి తోడు 32 సంవత్సరములు వచ్చునాటికి మధుమేహవ్యాధి యేర్పడినది. వీరి నిరంతర గ్రంథ రచనానుసక్తి. దీనితో వ్యాధి ముదిరినది. ప్రసిద్ధ వైద్యశిఖామణుల చికిత్సకును లొంగత పోయెను. సన్నిహితులు శిష్యుల ప్రోద్బలముచే మదరాసునంగల బిషగ్రరత్న పండిత శ్రీ డి. గోపాలా చార్యుల యొద్దకు జనిరి. ఆచార్యుల వారు పరీక్షించి "మీరేమి చేయుచుందురన" నిరంతర

గ్రంథ రచనా లాలసుండనని సమాధాన మిడిరి. అంత అచార్యుల వారు “మీరు కొంత కాలము గ్రంథరచనకు స్వస్తిపలికిన చికిత్స చేసి నయము చేయగలనన” నాకీ వ్యాధి నాస్థుల శరీరమును కృశింప జేయు చున్నది గాని, సూక్ష్మ శరీరమును కాదు. కసుక ప్రాణోత్క్రమణ పర్యంతము గ్రంథ రచనా వ్యాసంగమే నాకు పరమావధి. దానికాటంకము కలుగకుండాచేయగలరా యని అడిగిరి . దానికాచార్యుల వారు కొంత కాలము సూక్ష్మ శారీరకర్మక వ్యాసంగమునుమాని, ధర్మ సాధనమగు స్థూల శరీరమునకు స్వస్థత చేకూర్చుకొనుట మంచిది గదా! అది అవశ్యము కూడాను, అనుగా కవీంద్రులు వారితో “ స్థూల శరీరముచే సాధింపదగినది పూర్వమే సాధించితిని సూక్ష్మ శరీర భంగకారణమగు బ్రహ్మవిచారమే సాధింపదగినది” అనగా అచార్యుల వారు అమితానందకందళిత హృదయారవిందులై విస్మయ దృక్కులతో చూచుచు నమస్కరించి “బ్రహ్మవేత్తలగు మిమ్ము బ్రహ్మవిచార రసాయన మొక్కటియే కడ తేర్చగల యౌషధమని సవినయముగా పలుకి పంపగా కవీంద్రులు స్వగ్రామమును చేరిరి.

కవీంద్రులు శరీరమున వ్యాధి ముదిరినది. కానీ వారి మనో బలము తగ్గలేదు. ఒకనాడు కవీంద్రుల భార్యయగు అదిలక్ష్మమ్మ గారు అనునయ వచనములతో మంత్రాంగము నెఱపి “జ్ఞాతిబాలునొకని దత్తత తీసికొనండి” అని సలహానివ్వ అయన చిఱునవ్వు చిందిస్తూ “ శబ్దేన్ద్రశేఖరః, పుత్రో, మంజూషా మమ పుత్రికా” యని నాగేశభట్టుగారు శబ్దేన్ద్రశేఖరమను నారచించిన వ్యాకరణ శాస్త్ర గ్రంథము నాకుమారుడనియు, మంజూషయను గ్రంథము నా కుమార్తె యనియు నుడివిన వడి, నా రచనలైన 148 గ్రంథములు నాకు సంతానముగా నుండుగా, అర్ధాపేక్షతో దరింజేరు దత్త సంతానము మనకేల? ” అనిచెప్పి అనునయించిరి.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు వయోవృద్ధురాలగు తల్లికిని, అను పొయినియై సర్వ శుశ్రూష లొనర్చుచు సేవించు చుండిన పతివ్రతా శిరోమణియైన భార్య అదిలక్ష్మమ్మ గారికిని దత్తత తీసికొన్నందు వలన మున్నుండు యెదురగు బాధలను ఇబ్బందులను తెలియపరచి దత్త స్వీకారమునకు విముఖత జూపెను.

చరమదశ :

ఒకనాటి రాత్రి శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు భోజనానంతరము మూత్ర విసర్జనకు నింటి ముందటి దొడ్డిలోనికి జనిరి. అచట కాలి మడమకు తేలు కుట్టి నట్లయ్యెను. కాని తేలు కుట్టిన విషము పైకి బ్రాకి బాధించుటలేక, కుట్టిన తావున మూత్రమే బాధించుచు మందుచుండెను.

ఆ రాత్రియంతయు నేవేవో చికిత్సలు చేసి, వేడి నీటిలో కాలుంచిరి దానితో బాధ కొంత ఉపశమించెను.

తెల్లవారు నప్పటికి మడిమను పరిశీలించ వేపగింజ పరిమాణమున తెల్లని బొబ్బ గన నయ్యెను. శిష్యులు, మిత్రులు బంధువులు కవీంద్రులను ప్రయాణము చేయించి గుంటూరు పట్టణములోని ప్రభుత్వ హాస్పటల్ సర్జన్ గారికి చూపింప మందువైచి కట్టును గట్టిరి. మరునాడు ఉదయమునకు ఆ బొబ్బ చితికి నంగుళము మేర తెగ దిని నరములు గాన్పించెను. అదిగాంచి పరీక్షించిన త్వ వైద్యుడు” ఇదిరాచపుండు (దీనినే నేడు కాన్సర్ అంటున్నారు) దీనికి చికిత్స లేదు. కుదరదు ఇంటికి గొని పొండుని చెప్ప, శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు బంధుమిత్రాదులతో యిల్లు జేరిరి.

పిన తండ్రి కుమారుడగు నరసింహారావు గారు పూర్వ జ్ఞాతి ద్వేషమును వీడి కవీంద్రుల దర్శించి “ ఎట్లున్నదిరా రామా” అసగా స్థూల శరీరమును జాగ్రదావస్తలో నభిమానించు చుండిన వరకు బాధగానే యుండును. అని చెప్పిరి. క్రమ క్రమముగా స్పృహ తప్పు చుండెను. అది గని నరసింహారావు గారు సన్నిహిత జ్ఞాతుల నందఱిని రావించి వారితో చర్చలు జరిపెను. శ్రీరామా రాయ కవీంద్రుల యాస్తిని మూడు సమభాగములుగా తల్లికిని, భార్యకును, మేనల్లునకును, విభజించి వీలునామాను వ్రాయించి శ్రీ కవీంద్రులకు చదివి వినిపించి గారిచే సంతకము చేయించెను.

మహా పరి నిర్యాణము :

భువిపై జన్మ నెత్తిన ప్రాణి మరణింపక తప్పదు. ఎంతటి వారికైన

మరణ మనుజుంఘ్య నీయము. మరణ దేవతకు చిన్న పెద్దయను తారతమ్యము లేదు. సమతావాది.

రాజ రాజుల మొదలు బైరాగివరకు
ధన ధనా ధిపు మొదలు నిర్ధనుని దాక
తూర సింహుని మొదలుగ భీరు వరకు
సమత నాతిధ్య మిచ్చెడి సామ్యవాది!

అనిస ప్రకారము దృగ్గోచరముగు ఈ చరాచర జగత్తు సరింప పలసినదే! విధి
యాన అనుర్లంఘ్య నీయము. మరణము ఎంతవారికిని తప్పదు.

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులా మరునాడు ప్రమాదీచ నామ సంవత్సర
కార్తీక శుద్ధ నవమి స్థిర వాసరము శాలివాహన శకంబులు 1836 క్రీ॥శ॥
27-10-1914 సంవత్సరమున సూర్యుడస్తాద్రికి చేరుటకు రెండు జాములకు
పూర్వము తన ముప్పదితొమ్మిదవ యేట జ్ఞాన భాస్కరు డస్తమించి సాహితీ
లోకమును నంధకార బంధురము గావించెను.

సూచన : కొండలు చరిత్ర కారులు శ్రీ రామారాయ కవీంద్రులు పరీధావి నామ
సంవత్సరమని వ్రాసిరి. కానీ, వారి శిష్యుడగు బ్ర॥శ్రీ॥ లంకా సుందరరామ
శాస్త్రి గారు ప్రమాదీచ సంవత్సరమనియు వ్రాసిరి. నేను విచారించి ప్రమాదీచగా
నిర్ధారించివ్రాసితిని.

శ్రీరామా రాయ కవీంద్ర కృత శ్లోకాని :

శ్లో॥ భారద్వాజస గోత్ర రామ కవి హృత్పద్మాస్తర స్తో హయ
గ్రీవోరామ ముఖేన సత్పుతి మీమాం వేదాస్తముక్తాపళీమ్
కృత్వాత్మీయ గళే నిధాయ ముదితస్మాపాంగ ముక్తావళీ
మాలక్ష్మ్యాత్మని సంగతాం ప్రముదితో రామః పరంచా భవత్॥

శ్రీరామ శ్రుతి శుక్తి గర్భ జనితా స్మేతాని ముక్తాఫలా
న్యానంద్యభ్యసు నిర్మలాని విమలై కార్కూల విక్రీడితైః

సూత్రైస్తే గళ మర్చితుమ్ కలయతే చిత్తమ్ మదీయం ముదా
కారుణ్యా దనుకూలతామ్ మయి భజత్వమ్ మేన్తి నాన్యగతిః

శ్లో॥ సత్యమ్ జ్ఞాన మనన్త మిత్య జగిరో యోగోచరో గోచరః
స్వాన్త స్వాపి చయః పితాభిల పితు స్సబ్రహ్మణో బ్రాహ్మణః
అధ్యాస్తే జతరం చయస్య జగదబ్ధో హృత్పత్రోహృత్పత్రః
సోభార్పర్షణ బర్హ నిర్మిత శిఖా దామాధవో మాధవః
- పై శ్లోకాలు కవీంద్రుల కవితోద్యానప్రసూనాలు

శ్రీమతే హయగ్రీవాయ నమః

శ్రీవిశ్వరూపగద్యమ్ :

హరిఃఓమ్ - యో విలయ సమయే శ్మశానభస్మావలిప్తాన్త్రాది విభూషణ!
భువనభీషణ! విరూపేక్షణ భ్రుకుచీ తరంగ కరాళ ఫాలపా దోధిలోచన బడబానల!
బడబానల జ్వాలా విలాస దంప్రై! కరాళ ముఖ వీతిహోత్ర జ్వాలాయ మస
జిహ్వ భయంకర తీక్షణ సంతాన, తీక్షణ సంతాన పరిహీనసర్వరస విరోచనతదంబ!
విరోచన కదంబ జిత్వర ప్రకాశ భువన వన కబళ నవ్యసన శిఖా జిహ్వ సహస్ర
వీతిహోత్ర! వీతిహోత్ర శిఖాభి వర్ధన ఝంఝా వాత్యా పరిత్రామ్య మాణ సకల
భూ భూధర పాథోధి స్థావర జంగమ సంక టాజాండ మాతరిశ్వ మాతరిశ్వ
సంక్షోభిత నిజ మండల నిరవకాశ స్వర్భూ గర్భస్థ సమ స్తాకాశ పరివ్యాప్త.
బ్రహ్మాండ ఖాండ పరి స్ఫోటక సిర్వాత ధృతేంద్రచాప. పరిపుష్ట పాషాణ సందోహ
నిరంతర పత్ర పాత భీష్మ భూత సకల మమంధ రాధర మహేంద్ర నీల సంహనన
కాంతి సంతా నాగారీ కృత త్రిభువన మహాజల ధరమండల మండలీ భూతైకోన
పంచాశ న్మరు ధ్గణ క్షోభిత వేలా తీత తరంగ దుత్తుంగ తరంగ సంఘ సమాక్రాంత
నిఖిల కాండ పాథోధికాండ. కాండ సంజాత నిరవకా శాకాశ కుహర పరి
పూరక దుర్నిరీక్ష్య జ్వాలా దహ్యమాన పితా మహాండ బడబాగ్ని నిర్వర్జిత సకల
భువన వలయ విలయే. స్వనిరీక్షణ భీష్మ భూత రుద్ర భాస్కర. భాస్కర, తనూజాతా,
తనూజాత సమీర. సమీరమిత్ర బాడబ వీతిహోత్ర పాథో ధర. పాథో నిధి
పరిఘ నిరవకాతా. కాశ కుహర పురి పూర శాంధ కారణహంకే. స్వదుర్ని రీక్ష్య

ప్రభా పచ్చ తాంధకార సమూహ స్పన్నేకః పరంజ్యోతి స్వరూపేణ బహు దివ్య వత్స రానువాస.

యః పున రుపాన్పుత్రే సృష్టి సమయే మాయ యా బహు భవన సంకల్పేన చేత నాచేత నా జగత్కారణీ భూత మహ దాది త్రయో వింశతి తత్త్వ సముదాయం. సృష్ట్యా పరస్పర స్పర్శయా పరస్పర మమితం తద్గుణంత త్ప్రార్థనానుగుణం సంఘటయ్య తమ జీవకుం (మం) దం జీవరూపేణ ప్రవిశ్య జీవయన్ స్వసంకల్ప నిర్వర్తిత కాలవశ పరిపక్వా త్తస్మాదందా స్మిర్లత్య నకలాధారోప్య నాధార స్వనివాసాధారీ భూతా ఆపస్సృష్ట్యాతా స్వనేక దివ్య త్వవరానుషిత్వా తేన నీర నివాసేన నారాయణ సంజ్ఞామ వాపతం నారాయణ సహస్రశీర్షాసన నయన శ్రుతి నాసా వక్త్ర బాహూ రుజా నుజంఘాంత్రిం-పాద మూల పార్శ్వీ ప్రపద గుల్ఫ జంఘ జాను సవ్య వామోరు జఘననా భ్యురో గ్రీవా వదన లలాట శీర్షే - పాతాళ రసాతల మహాతల తలా తల సుతల వికలా తల మహా తల సభ స్తల స్వస్థల మాత్తల జనతల తాపస్తల సత్యత లానిదధతం - ఆననే వాగ్వహ్నిత్వ గాం సప్తధాతుమ గాయత్ర్యాది సప్త చృందాంసి - జిహ్వయాం హవ్య కవ్యా మృతాన్న సర్వ రస వరుణా- నాసాయాం సర్వాసువా యా - మ్రూణే ఓష ధ్యశ్వి మోద ప్రమోదా. చక్షుషు రూప తేజసి. అక్షిణి ద్యుసూర్యా. కర్ణేది కీర్ణాని. శ్రోత్రే గగనశబ్దా. గాత్రే వస్తుహార సౌభాగ్యే త్వ చిస్సర్వ వాయు యజ్ఞా. రోమసు యజ్ఞ సంభూ తోద్భిజ్జాతాః కేశేషు మేఘాత్మ. శ్రుషు విద్యుతః. నభేషు శిలా లోహ. బాహుషు క్షేమశ కర్మ లోకపాలా విక్రమే భూర్భు వస్సుః క్షేమశరణాని, చరణే సర్వకామవరా, ప్రణా పతా వచ్ఛిర్య పర్వత్య సర్గ ప్రజాపతీ, ఉపస్థే ప్రజా త్యానంద నిర్వృతీః, పాయౌ యమ మిత్రప విమోక్షణాని, గుదే హింసా నిర్వృతి మత్యు నిరయా, పశ్చిమే పరా భూత్య దర్శిత మాంసి, నాభీషు నద నదీః, ఆస్థిసు పర్వతాః హృదయే అవ్య కర్త రసిందు భూత నిధనమనాంసి, అత్మ విదర్శ చతుర్ముఖ ససక సనందన నారదాది ఋషీన్ ప్రభవసక్త్యా విజ్ఞానాని ధరంతామే, ద్రక్ష్య షడ క్షౌప్యక్ష ద్వాద శాక్ష సహస్రాక్ష పింగాక్ష, ప్రాణి శిక్షక సర్వభక్ష రామ్నతో క్షక సముద్రే క్షిత్యరక్షః పతి నక్షత్ర గ్రహ తారా జగత్ప్రాణి ద్వాద శాత్వాది సకల దేవ స్వరూపమే. ససక సనందన సనత్కుమార సనత్కుమార మరీచ్ఛత్రంగిరః, పులస్త్య పులహక్రతు, భృగు, వశిష్ఠ, దక్ష, నారద, చ్యవన, శరద్వ, దరిష్ఠనేమి, పరాశర, విశ్వామిత్ర, రామో, ఛద్యేంద్ర, ప్రమధేద్భు, వాహ.

మేధాతిథి, దేవతార్చి, జీషేణ, భరద్వాజ, గౌతమ, విష్ణులార, మైత్రే యోర్వక, శుష్క, కుంభయోని, ద్వైపాయన, ముచికుంద, జమదగ్ని, జనక, శతానం, దాంబరీష, దుర్వాస, స్ఫుటీక్షణ, తరభం, గారుణ, నర, నారాయణాది దేవర్షి బ్రహ్మర్షి రాజర్షి, స్వరః సురా, సుర, నర, నాగ, భగ, మృగ, సరీస్ప, గంధ, ర్వాపురో, సుక్ష, రక్షో, భూతగణో, రగ, పశు, విశ్వ, నిర్ధ, సాధ్య, విద్యాధర, చారణ, మత్స్య, మకర, భేక, కమలాది, సకల, జల, స్థల, నభస్త్, కాక, స్ఫుత్స్వ, స్వరూప(క)మ్॥ తటి, నేఘ, సంధ్యా, మేరు, హిమ, వసు, మంధర, వింధ్యాద్రి, నద, నదీ, నాద, నదీపతిస్వరూపమ్॥ భూత, భవ్య, భవత్, స్థావర, జంగ, మాత్మజం, స్వరాజం, విరాజమ్॥ బ్రహ్మాండ్రా, విభూతీనాం, రామ, కృష్ణా, ద్యవతారాణాంచ, మూలకంద, ముకుంద, పరమానంద, మగణ్య, గుణ, గణ, మహోదధిమ్, కరుణానిధిమ్, భక్తవత్సలమ్. శ్రీపత్న, లక్ష్మణం విభూతి ద్వయ విత్రాజ మాసమ్ రవి, సహస్ర విత్రాజ మాన తేజమ్॥ హృదయాకాశ, మహాకాశ, పరమాకాశేషు, భాసమాన మసమానమ్॥ దివ్య మంగళ విగ్రహమ్॥ పురుష మంగుష్ఠ పరిమాణంచ నానా కార మనాకారమ్॥ జ్ఞానైకా కారంచ పరమాత్మన, మఖి లాత్మన మహమ్॥ సర్వదా సర్వభావేన శరణ మసన్యాశరణమ్॥ ప్రపద్యే.

- తీక్షణ కర సంతానోయముః

జతి:

శ్రీ చెల్లంకొండ రామ రాయ కవి విరచితమ్.

(స్వధర్మ ప్రకాశిని నుండి)

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రుల గుణ సంకీర్తనము :

సీ॥ అనవర తాన్మవిద్యా దానత్వప్రవి
ద్వార్తి విరాజ ధృహంగ ణుండు!
వ్యాకృతి తర్క వేదాంత మీమాంసాది
రమణీయ శాస్త్ర పారంగతుండు!
సకల విద్యజ్ఞన స్తవనీయ విషయవి
భాసిత ప్రతిమాన భాష్య కర్త

సరస సంస్కృతి కావ్య చంపూ ముఖ శతాధి
క గ్రంథ నిర్మాణ కలిత యశుఁడు!
వినుత దుర్వాద కానన వీతిహోత్రుఁ
దాత్యవిజ్ఞాన వర్తి! సత్య వ్రతుండు!
హరి బెల్లము కొండ వంశాల్చి విధుఁడు
రామ రాయ కవీంద్రుండు! ధీ మహిరుండు!

చీరాల శతావధాన సందర్భమున

బాలసరస్వతి - ఆశుకవీంద్ర సింహ- విజయఘంటికా- ఆశుకవి చక్రవర్తి
కుండిన కవిహంస- కవిరత్న- అవధాని పంచానన- కథాశు కవీశ్వర. ఆశుకవి
శిఖామణి శ్రీశ్రీశ్రీ కొప్పరపు కవీంద్రులు (శ్రీ కొప్పరపు సుబ్బారాయ కవి, శ్రీ
కొప్పరపు వేంకట రమణ కవులు) బ్ర॥శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రులను
గురించి చెప్పిన స్తుతి.

సీ॥ అశ్వుగ్రకు కవి పంచాన నంబులు పలా
యన మంద శరభాంక మంది నాఁడు!
సకలాభీనుత శబ్ద శాస్త్ర పారావార
మున కగ స్త్యభ్యాతిఁ బూని నాఁడు!
అభీలాగ మాంఠ రహస్వార్థమునకు ది
వ్యాంజనమను ప్రజ్ఞనంది నాఁడు!
భవ్య బెల్లము కొండ వంశ వంశమునకు
ముక్తా ఫలంబున బొసఁగి నాఁడు!
శిష్య సమితీకి విద్యలు చెప్పినాఁడు
గురు యశంబుండినాఁడు శ్రీ కొండవీటి
సీమ కాభరణంబున జెలఁగినాఁడు
రామ రాయాశ్వుశుకవి సుత్రాముఁడివుడు.

అశ్రుతర్పణము :

శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు మరణించిన సందర్భముగా
[బ॥శ్రీ॥ జూపూడి వాసుదేవ శాస్త్రి గారు జల్లించివి

శ్రీ భాష్యబండనఁజేయ దొడంగితి
రామ రాయ కవీంద్ర వ్రాయ వేమి?
శతవధానీ! యని! సాకూతిఁ బిల్చెదే?
శిష్య వత్సల కోప చిహ్న మేమి?
పుత్రులు లేరన్న బొత్తములే శిష్యుల
జూపించు నేడదీ జూప వేమి?
కలిత భాష్యార్క ప్రకాశ ముద్రణ పత్ర
మిదె! తప్పుఁ జూడంగ గదియ వేమి?

గురువె దైవం బటంచను కొనెడి మమ్ము
తనయుడా రాముఁడనుకొను తల్లిగారి
యాజ్ఞవల్క్య గురుండుగా నరయు భార్య
విడచి పోలివే! కవివర్య ! విజ్ఞధుర్య !

వైరి ముఖాబ్జములే వాడి వత్సలుఁ గాగి!
వాక్య చంద్రికలను బరుపు విధుఁడు
సప్తొత్తర చతుర్దశ దశక కృతీకృతి
చాతుర్య హృదయాజ్ఞ సరస సరసిఁ !
వివి ధావ ధాన ప్రవీణ శిష్య గ్రహీ
త! దిగంత కీర్తి కాంతా విభుండు!
రామానుజాచార్య! రచిత గీతా భాష్య
ఖండన తుషిత శంకర నిభుండు!

రామ రాయ్యాఖ్య కవి సార్వ భౌముఁ డకట!
బాతి కంబును విడనాడి బ్రహ్మవధము
సంది నిజ్ఞాన మయమును బొందె నయ్యె
హైందవుల దుర ధృష్టమో యనంగ నేడు!

తల్లీ ! భారతమాత! నీకదుపునన్ దారిద్ర్య విచ్చిత్తి గా
ముల్లోకంబుల లోన వీరుడన భూముల్ పట్ట రాకుండ మా
యుల్లాసంబుఁ జెలంగ బుట్టు నితడా యుర్గాయ నిర్భాగ్యుడై
కల్లోలం బొనరించె! లోకముల నీకాశోక మెచ్చుంగదా!

బ్ర॥శ్రీ॥ చామర్తి వేంకటపుల్లయ్య గారు

ఏ గతి సంస్కృతం బికను వృద్ధిని గాంచును కొండవీట? వే
రే గతి బీద కుఱ్ఱులకు నేర్పడు శాస్త్రము లభ్యంసింపగా
సాగునె? వేబు తావు లిటు సత్రము! పాండితి యే పురంబులో
నేగురు నొద్దఁగల్గు వచియింపుము? మా గతి యేమి కావలెనె
అభినవ శంకరుడవు రవంతయిన్ నిట బొల్లు లేదు! యా
సఖ బెజవాడ లోన కడు శాంతియు దాంతియుఁ దోప బల్కినీ
వు! భువిని బాడబుల్ గనగ బోలదు భేదము లంచునీకు నే
మి? భయము తత్త్వ వేత్తలను మేటివి! నీ కెటు కల్లు భేదముల్.

అక్షర నీరాజనాలు :

మధురభారతి, బాలకవి సమ్రాట్ , కవికోకిల మధుర కవి
కవి రత్న బిరుదాంకితులు అవధాని
బ్ర॥శ్రీ॥ కంచర్ల పాండురంగ శర్మ సమర్పణ

శ్రీరామా రాయ గురుమ్ భజే!

ఋక్సా ఖాంతర మశ్వలాయన విధా గోత్రాభి సంవర్ధతే!
భారద్వాజ సగోత్ర విప్రవర భాస్వంతమ్ ప్రభా భాసితమ్!
శ్రీ లక్ష్మీ హయ గ్రీవ ధ్యాన కలితా సిద్ధ్యాంత మేధా నిధమ్
రామా రాయ కవీంద్ర శంకర ప్రణీ! ప్రావీణ్య ! నమ్రమ్ భజే!

అశ్వారా హ్వయ పౌత్ర! రామ కవి! చిత్తాంతరస్థో హయ
గ్రీ వోపాస్య ప్రసాద లబ్ధ వివిధా భాష్యాంత వ్యాఖ్యా నిధీ!
మేధా పూర విశేష జ్ఞాన భవతాం! మేధ్వమ్ కరీ వర్తనమ్
మోహన్రాయ తనూభవమ్! నుత గుణమ్! మోదంకరే! భవయే!

అన్న విద్యా దాన మవిరళ బోధైక! జ్ఞాన యజ్ఞ తృప్త సాధకుండు!
హయ వద నోపాస్య మసమాన ప్రణీ! ప్రతిభా వైదుష్య ప్రేష్య భాస్వరుండు
భాష్యాంత వ్యాఖ్యాన బంధుర సింధుర! ప్రథితా పర శంకరస్సముండు
నిరత రచన విధీ నియత బ్రహ్మ విచార పండిత సత్సంగ ప్రాభవుండు
ప్రచుర బెల్లముకొండ వర్ణాశకాంక!

హనుమ మోహన రాయ దేహో తృజుండు

అదిలక్ష్మీ కళత్ర ప్రియానురాగి!

రామ రాయ కవీంద్ర మార్తాండమూర్తి

తన గ్రంథచయము సుతులని,

తన శిష్యులు జ్ఞాన పుంజ తార్జ్యులటంచున్

అనరత బ్రహ్మవిచారా

ధన దానుని రామ రాయ తల్లజు నెంతున్!

శ్లో॥ హయాస్య మన్త్రాప్త సమస్త విద్యామ్

శతాధిక గ్రన్థ విధాన దక్షుమ్

పురాత్య విజ్ఞాన నిరస్త మోహమ్

నమామి రామాఖ్య! గురుమ్ ! సదా హమ్!

ఓం శాంతిః శాంతిస శాంతిః

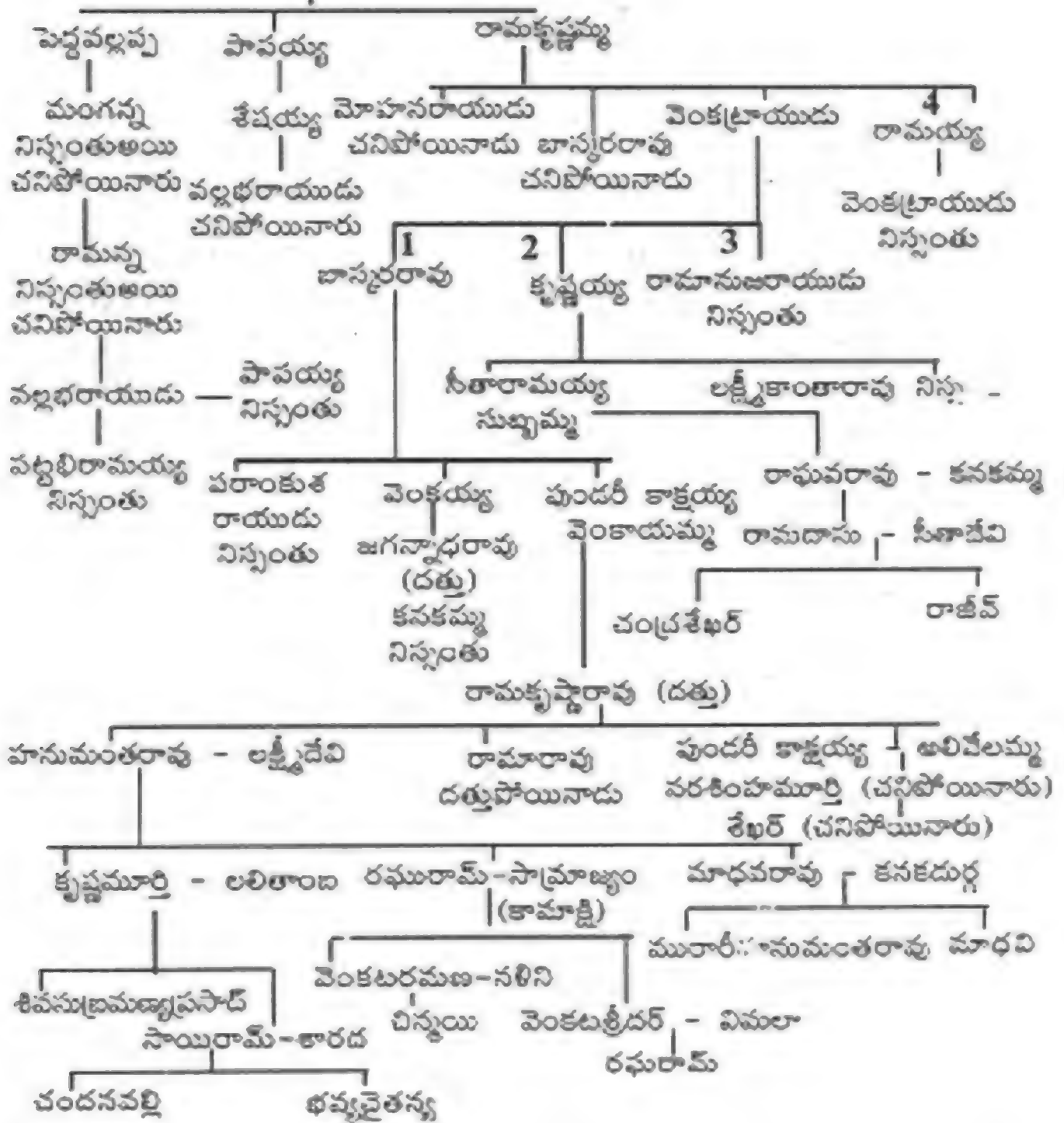
అనుబంధములు - 1

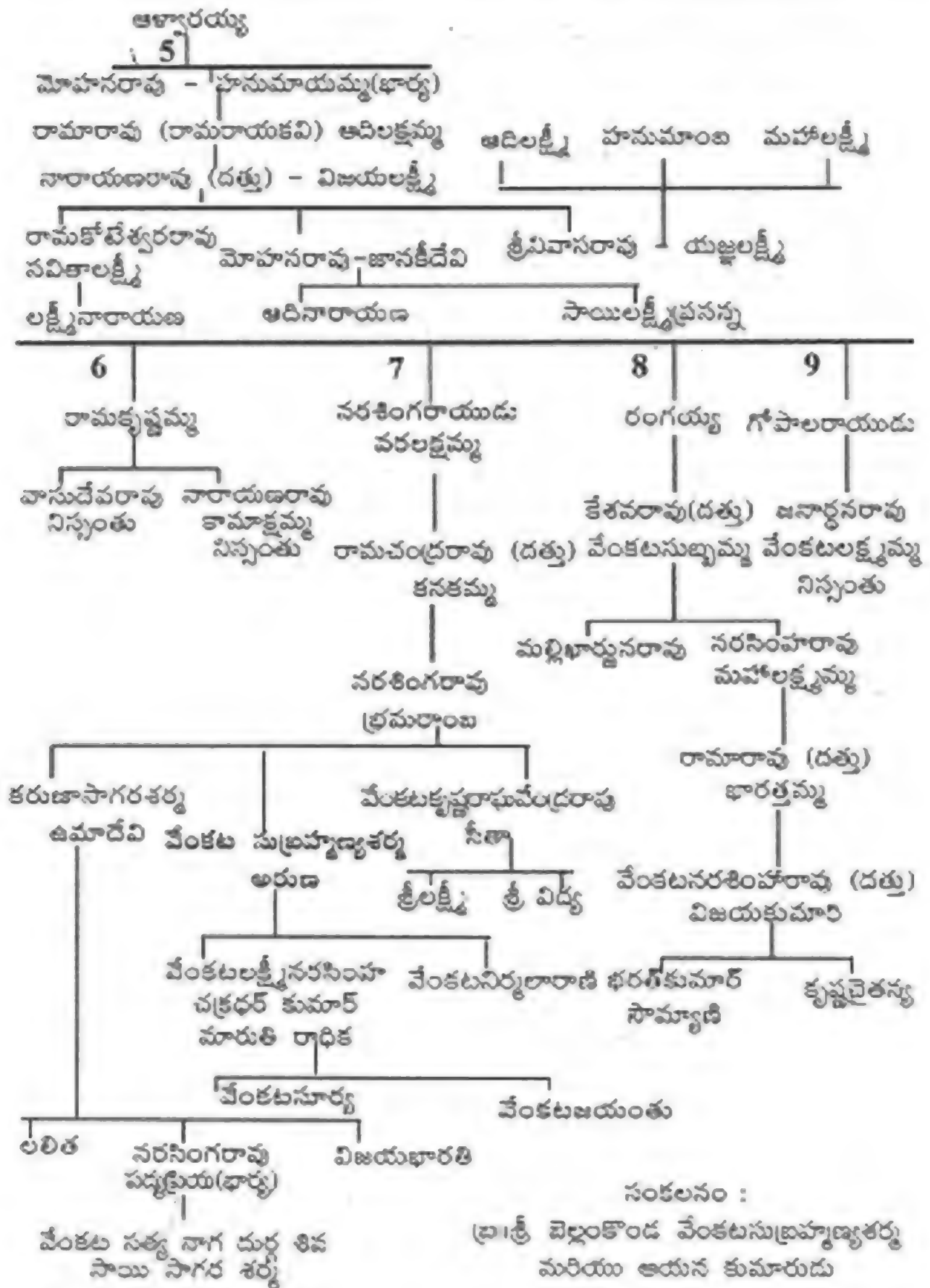
బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ వేంకట సుబ్రహ్మణ్యశర్మ గారు
(రిటైర్డ్ జిల్లా సెంట్రల్ బ్యాంక్ మేనేజరు)

తయారొనర్చిన సాధికారికమైన వంశవృక్షము.

సనదుదారు బెల్లంకొండ చన్నప్ప - చెన్నమ్మ

బాస్యరధీక్షతులు - గుంటగల్లపాడు అగ్రహారం

అనుబంధములు - 2

ఈ సమయమున ఒక మహా సన్నివేశము గుర్తుజేసికొనుట సమంజసముగా భావించి మీముందుంచుచున్నాడను.

మా వినుకొండ స్థానిక ప్రజా నాయకుడు బ్ర॥శ్రీ॥ పులుపుల వేంకట శివయ్య గారు. వారు శుద్ధ శ్రోత్రియ వైదిక కుటుంబము నుండి వచ్చిన వారు.

శ్రీ శివయ్య గారు ఔనార్స్ యూనివర్సిటీలో ఎం.ఎస్.సి చదివే రోజులు. 1934 ప్రాంతము. వారు మార్కుస్ సిద్ధాంతానికి ప్రభావితులై తన తోటి విద్యార్థులకు మార్క్సిజమ్ సిద్ధాంతలను, కేపటలిజాన్ని అందఱకు అర్థమగు రీతిలో కథలు, కథలుగా చెప్పేడి వారు. ఆనాటి సిద్ధాంతబోధనకు శ్రోతలైన విద్యార్థులు చిన్న వాడైనను శ్రీ శివయ్య గారిని "తాతగారు" అని పిలచేడి వారు వారిలో శ్రీయుతులు చంద్ర రాజేశ్వరరావు పెద్దిరెడ్డి తిమ్మారెడ్డి మున్నగు వారు ముఖ్యులు.

శ్రీ శివయ్య గారు చదువును అర్థంతరంగా ఆపికొని గుంటూరు వచ్చి పి. నరసింహారావుతో కలిసి మార్క్సిస్టు తత్త్వమును నాటి విద్యార్థులకు బోధించి ఆంధ్రదేశములో కమూనిస్టు పార్టీ స్థాపకులైన మువ్వరు నలుపురలో ఒకరైరి.

శ్రీ శివయ్య గారు మాస్కోలో మరణించి నలుబదేండ్డైనను నేటికి మా పి.వి. శివయ్యగారిని నేను 'మామయ్య' అను పిలచుకొనునంతటి సన్నిహితత్వము మాకుండెడిది.

నేను 1963సం॥ నుండి వినుకొండ జిల్లా పరిషత్ ఉన్నత పాఠశాలలో గ్రేడ్ - 2 తెలుగు పండితునిగ పని చేయుండిన రోజులు

ఒక శుభ దినమున శ్రీ పులుపుల వేంకట శివయ్యగారు ఒక పెద్దాయనను వెంట గొని పాఠశాలకు వచ్చినాడు. నేను మొదటి పిరియడ్ క్లాసులో ఉన్నాను. వారు స్టాఫ్ రూమ్లో కూర్చున్నారు. స్టాఫ్ రూమ్లోని

ఉపాధ్యాయులు వారెదుట కూర్చొన లేడు. అది శ్రీ శివయ్యగారి యెడల గల గౌరవము.

నేను మొదటి పిరియడ్ తదనంతరము స్టాప్ రూంకు వచ్చాను. శ్రీ శివయ్యగారు “శర్మా” నీతో మాట్లాడటానికి వచ్చామన్నారు. కబురు చేస్తే నేనే రాకపోయి నానా! మామయ్యా! అనగా “యిక్కడ తేల్చుకొనవలసినదే” అని వీరు బెల్లము కొండ రాఘవరావు గారు. పమిడిపాడు జమీందారులు. సంస్కృతాంధ్రాంగ భాషావేత్తలు. సంగీత నిధులు ఆ కాలములో రాఘవరావు గారిల్లు శ్రీయుత కోలవెన్ను రామకోటేశ్వరరావు, పింగళి లక్ష్మీకాంతం, కవి సమ్రాట్ విశ్వనాథ, కాటూరి వెంకటేశ్వరరావు, దాసు, శ్రీరామ కవి, నాయని సుబ్బారావు, దేవులపల్లి కృష్ణ శాస్త్రి మున్నగు కవితా మూర్తులతోను, కళాకారులతో కళకళలాడెడిది. వచ్చిన వారికి భోజన పానాదు లే కాక, దోసిళ్ళు కొలది వెండి రూపాయలిడి సత్కరించెడి వారు. ఆయన భార్య కనకమ్మ గారు సంస్కృత భాషలో రచనలు చేసిన విదుషీమణి.

కాలం మారినది ఓడలు బండ్లు, బండ్లు ఓడలైనవి. ఈనాడీ నెఱుదాతకు రోజు గడపడమే కష్టంగా ఉన్నది. మనమేదైన అర్థికంగా సహకరించాలి అన్నారు.

ఆ మాటలు వినిన నాకు కన్నీళ్లు పర్వంతమైనది. దిటపుగొని మా ప్రధానోపాధ్యాయులు ఆదర్శ మూర్తులు మచ్చలేని మహనీయులు బ్ర॥శ్రీ॥ జంధ్యాల కృష్ణమూర్తిగారితో చెప్పుటకు వెళ్ళినారము. ఆదర్శ గురుదేవులు శ్రీ టి.వి.యల్. నరసింహారావు గారి పిదప నాకు ఆదర్శ మూర్తిశ్రీ జంధ్యాల వారు తోగడ నరసరావుపేట టౌన్ హై స్కూలులో పని చేయుట వలన వారిని గుఱించి నెఱుగుదురు.

మేము ఆయనను దర్శించి విషయం చెప్పగానే ఆయనయు సాదర భావమున చలించిరి. వెంటనే 3,4 పిరియడ్లలో ఉపాధ్యాయ విద్యార్థులతో సమావేశమేర్పాటు చేసిరి.

సమావేశములో బ్ర॥శ్రీ॥ పులుపుల నేంకట శివయ్యగారు న్నూ, మా గురువులు సీనియర్ తెలుగు పండితులు బ్ర॥శ్రీ॥ కాసుల నాటి గురునాథ శర్మ

గారున్నా. బ్ర॥శ్రీ॥ జంధ్యాల కృష్ణమూర్తి గారున్నా. బ్ర॥శ్రీ॥ బెల్లంకొండ రాఘవరావు గారిని గురించి ప్రసంగించిరి. ప్రస్తుతము వారి స్థితి గతులను తెలిపిరి. వారికి ఆర్థిక సహాయ మందింప గోరిరి.

అది వేతనములు వచ్చు సమయము. హెడ్మాస్టరు గారు ముందునకు వచ్చి తమవంతు విరాళమును రూ. 116/-లుగా ప్రకటించిరి. అలాగే ఉపాధ్యాయులు, స్కూలు జవాను, నైటు వాచరుతో సహా వారి వారి తాహతుమేరకు ప్రకటించిరి. దానిని నాచే వివరాలు వ్రాయించిరి. చదివించిన వారిలో శ్రీ సి. హెచ్. నిత్యానందము, శ్రీ యన్. దేవేంద్రనాథ్ గారెక్కువ విరాళముల ప్రకటించిరి.

హెడ్మాస్టరు శ్రీ కృష్ణ మూర్తిగారు విద్యార్థులను మీకు తోచిన సహాయమును మీ క్లాసు టీచర్లకు యివ్వమని చెప్పిరి. ఈ రెండు దినములు తమ ఆతిథ్యం గై కొనమని రాఘవరావుగారిని కోరిరి.

ఆ సాయంత్రం శ్రీ శివయ్య గారును, శ్రీరాఘవరావు గారును నేను కలసి తాలూకా తహశీలు దారుగారిని కలిసితిమి. వారు పోలీసు సర్కిల్ యిన్స్పెక్టర్ను శిరస్తాదారును, తాలూకా రిజిస్ట్రారును ఇన్తంటాక్స్, సేల్స్టాక్స్ ఆఫీసులను పిలిపించి విషయం చెప్పిరి. వారందఱు సహాయం చేయుట కంగీకరించిరి తరువాత శ్రీ రాఘవరావు గారిని తీసికొని నేను గ్రామములోని వైశ్య ప్రముఖులను కలిసితిని వారప్పటికప్పుడే తమకు తోచిన విరాళములను భారిగా నిడిరి.

మరునాడు సాయంత్రం స్కూలు మీటింగ్ హాలులో సభ ఏర్పాటు చేయబడినది. వేదికపై శ్రీ కృష్ణమూర్తిగారు అధ్యక్షులు గను, శ్రీ శివయ్య గారు శ్రీ రాఘవరావు గారు శ్రీ తాలూకా తహశీల్దార్ శర్మగారు ఆసీనులైరి.

శ్రీ పులుపుల శివయ్యగారు, శ్రీ బెల్లంకొండ రాఘవరావు గారిని గుఱించి వారి పదాన్య తను గుఱించి నేటి పరిస్థితుల గుఱించి తెలియజేసినారు. తరుపరి తెలుగుపండితులు శ్రీ కాసుల నాటి గురునాథ శర్మ గారు రాఘవరావు గారి పదాన్యతను వారికి గల సంస్కృతాంధ్రాంగ్ల భాషా లయందు గల పాండిత్యమును

. శ్రీయుతులు కోలవెన్ను రామకోటేశ్వరరావు, శ్రీ విత్వనాథ, శ్రీ కాటూరి , శ్రీ పింగళి, శ్రీ నాయని, శ్రీ మల్లాది, శ్రీ దేవులపల్లి వారితో సత్సంగాలను వారికి జేయు సన్మాదికములను వివరించారు. శ్రీ రాఘవరావు గారి సతీమణి శ్రీ కనకమ్మ గారికి గల సంస్కృతాంధ్ర పాండిత్యములను నుగ్గడించినారు.

తరువాత శ్రీ జంధ్యాల కృష్ణమూర్తిగారు రాఘవరావుగారు వెను జూచుకొనని దాతృత్వమును కొనియాడి అట్టి మహనీయులను గౌరవించుకొనడం. మన విధిగా బాధ్యతగా అదృష్టంగా తెలియ జేసినారు.

తదనంతరం వారి కను సన్నతో నేను మా పాఠశాల తరపున విరాళములను కవరులో పెట్టి సమర్పించినాను. తదుపరి తహసీల్దారు వారి కాఖా విరాళములను సమర్పించినారు. పోలీస్ వారు ఎక్సైజ్ డిపార్టుమెంట్ వారు మిగతా కాఖలవారు వారి వారి విరాళములు సమర్పించినారు. వినుకొండ ఆర్ట్స్ కలెజ్ సంఘము వారును భూరి విరాళం సమర్పించినారు. అవి అన్నియు నా చేత శ్రీ రాఘవరావు గారికి సమర్పించడం జరిగింది. అది నా అదృష్టంగా భావించినాను.

సభానంతరం శ్రీ శివయ్య గారు , శ్రీ తహసీల్దారు గారు, శ్రీ కృష్ణమూర్తి గారు, శ్రీ గురునాథ శర్మ గారు, శ్రీ సి.ఐ. గారు, నేను, రెవిన్యూ, పోలీసువారి జేబులలో బయలుదేరి రైల్వేస్టేషన్ కు జని రైలునెక్కించి నరసరావుపేటకు పంపినాము. అదియొక మధురానుభూతి!

కాలం గడిచింది ఒక దినము నేను మా గురువు గారైన శ్రీ గురునాథ శర్మ గారు కలసి గుంటూరునకు బిల్లా పరిషత్ కు వెళ్ళుటకు రైలులో బయలుదేరి నారము!

నరసరావుపేట స్టేషనులో బండి సుమారు ఆరగంట ఆగుతుంది. మేము కాఫీ త్రాగుటకు బండి దిగినారము.

అక్కడ ఎవరో పెద్దలు “ శ్రీ రాఘవరావు గారి భార్య కనకమ్మగారు చనిపోయినట్లు చెప్పుకొనుట వినిన శ్రీ గురునాథ శర్మ గారు వారి దరికి చేరి

వివరములడిగి తెలిసికొనిరి. ఆయన నాతో చెప్పగ ఆ ప్రయాణమును కాన్సిల్ చేసికొని నరసరావుపేట రామిరెడ్డి పేటలో గల వారి గృహమునకు జనితిమి దారిలో మా యిరువురితరపున నేను రెండుపూల దండలు కొంటిని.

ఈలోగా ఆమె పార్శ్వ దేహానికి నీళ్ళుపోసి అలంకరించిరి. మేము యిరువురము ఆమెకు దండలను ధరింపజేసి, నమించితిమి, విషణ్ణ మూర్తియై కుమిలి పోతున్న శ్రీ రాఘవరావు గారికి వినమ్రముగా నమస్కరించి ఓదార్పు మాటలు పలికితిమి.

అంతలో నరసరావుపేటలోని గ్రామస్థులు వైశ్య సంఘమువారు బియ్యం పప్పు దినుసులు మున్నగునవి రిక్షాలకు వైచి పంపిరి. మార్కెట్ వారు కూరగాయలు పంపిరి. మేదరులు కావలసిన కర్ర సామ్రాగిని, కుమ్మరులు కుండలను పంపిరి. ఐట్టల దుకాణదారులు బట్టలు పంపిరి. మేళగాండ్లు మేళ తాళములతో జేరిరి. ఐదారుగరు వాయిద్యకారులు మంగళ వాద్యములతో జేరిరి. బ్రాహ్మణు నలుగురైదుగురు వచ్చిరి. ఐదారు రిక్షాలు తీసికొని రిక్షా కార్మికులు తమ రిక్షాలతో చేరిరి.

మేళ తాళములతోను, వేద ముద్ర పారాయణముతోను అపర కర్మలు చేసిరి. శ్మశానమున శ్రీమతి కనకమ్మ గారి భౌతిక కాయమును చితిపై పరుండజెట్టి కుమారుడు శ్రీ రామదాసు గారు దహన మొనర్చిరి. అక్కడ చేరిన అశేష జనం కంట నీరు బెట్టిరి కొందరు తాళ జాలక బోరున ఏడ్చిరి. కొందఱు స్త్రీలు మా దొరసానమ్మ చనిపోయిందనియు, కొందఱు కూలి జనం మా తల్లి చనిపోయింది మాకు దిక్కెవ్వరని పిక్కటిల్లునట్లు భోరున యేడ్చిరి.

అక్కడకు జనాన్ని చేర్చిన రిక్షావారు డబ్బులివ్వబోగా తీసికొనక అమహా దొరసానమ్మకు సేవ జేయుటకు యీ చిన్న అవకాశం దొరికినదని వినమ్రులైరి. శ్రీ బెల్లంకొండ రాఘవరావు గారి పట్ల వినుములైరి.

స్రతి దినము రేయింబవళ్లు అన్నపూర్ణగా అన్నమిడిన తల్లి చనిపోయినదని అక్కడ అశేష జనం ఆమె మంచి తనాన్ని రావుగారి దాతృత్వమును పొగడుచుండిన వారే. నేడు వారు ఏలోకంలో నుండినను ఆ దంపతులిరువురు ధన్య జీవులు.

అనుబంధము - 3

ఇక్కడొక విషయము చెప్ప వలసి యున్నది. బ్ర॥శ్రీ॥ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు గొప్ప పండితులు సంస్కృతాంధ్రము లందు విశేష కృషి జేసినవారు . బ్ర॥శ్రీ॥ రామా రాయ కవీంద్రుల వారికి నన్నిహితులు . శ్రీ రామారాయకవీంద్రులు మరణించి యిరువదేండ్లయినది శ్రీ శాస్త్రి గారు ఒక రాత్రి తెల్లవారు జామున కలను గనిరి. అందులో శ్రీ కవీంద్రులు స్వప్న సాక్షాత్కార మిది తాము వ్రాసిన కొన్ని గ్రంథముల నిడి ముద్రింపవలసినదిగా కోరిరి.

బ్ర॥శ్రీ॥ కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రి గారు సంస్కృతాంధ్ర సాహిత్యములందే కాక, ఆయుర్వేద వైద్యము నందును నందె వైచిన చేయి.

ఆనాడు నరసరావుపేట పట్టణమున శ్రీ తాడేపల్లి వేంకట నారాయణ గుప్త యను రనాధి పుడైన వైశ్య శిఖామణి యుండెను.

అతనికి శ్రీ శాస్త్రి గారు మూడు మాసములుగా చికిత్స యొనర్చి ధీర్వకాలవ్యాధిని నయము చేసిరి. అందులకు ప్రతిగా శ్రేష్టిగారు శ్రీ శాస్త్రి గారికి పారితోషికముగా ధనము సీ యబూనెను. అందులకు శాస్త్రిగారు సుతుమారముగా నిరాకరించి రాత్రి తాము కనిన స్వప్నమును తెలిపెను.

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రుల అవరశంకరత్వమును ఆభినవ విద్యారణ్యత్వమును ప్రస్తుతించి, శ్రీ కవీంద్రులవారి గ్రంథముద్రణాభారము వహింపగోరెను. సప్తసంతానములలో ఖిలముకానిది గ్రంథరచన మనియు, గ్రంథ రచయితయు, ముద్రాపకులును శాశ్వత కీర్తిని నందుదురనియు, వారి కీర్తియెంత కాలము భూలోకమున నుండునో వారు స్వర్గారూఢులై యంత కాలమును నాకలోకమున నుందురనియు చెప్పెను. అంత శ్రేష్టి గ్రంథ ముద్రణా భారము వహించి నర్వముతానే భరించి, ముద్రణా విమృరణాదుల నరసరావుపేటలో “ నభూతో నభవిష్యతి”గా చేసిరి. ఆ విధంగా కవీంద్రులు దివ్య తేజోరూపముగా దర్శన మిచ్చిరి.

అప్త సిద్ధుల పరిపూర్ణత్వమును దెలుపు మరియొక సన్నివేశము. శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రులు ఆస్వస్థులై మంచముపై నుండి లేవ లేని స్థితి. శిష్యులు బంధువర్గము మున్నగు వారు వచ్చి చూచి పోవుచుండిరి.

ఒక శిష్యుడు వారిని దర్శింపగ వారు నిస్సహాయ స్థితిలో మంచమును కరచుకొని పరుండిరి. అప్పుడప్పుడా యనకు స్పృహ తప్పు చుండెను. తల్ శిష్యుడు ఆంగ్ల వైద్యుని నరసరావుపేటకు జని గొని వచ్చుటకు యెడ్డబండిలో పయనమయ్యెను.

ఈరు దాటి రెండు మైళ్లు జనగా బండిలో కూర్చుని యుండిన శిష్యుని ప్రక్క శ్రీ కవీంద్రులు చిరునవ్వులు చిందించుచు కూర్చుని శిష్యుని భుజమును వాత్సల్యముతో తట్టి వెను దిరుగుమని సంకేతమిడెను. శిష్యుడు గుర్వాజ్ఞాధీనుడై నిశ్చల చిత్తుడై చూచుచు ప్రణమిల్లెరి. శ్రీ రామా రాయ కవీంద్రు లంతట నదృశ్యులైరి. అశిష్యుడు మరలి పమిడిపాడు చేరి గురువును దర్శింప ఆయన మరణించి యుండిరి ఆయన పోరున యేడ్చినారు. ఈ కథ మునుమాక రజక కుల శిఖామణి శ్రీకాశయ్య చెప్పిన యుదంతము.

అనుబంధము - 4 (స్వానుభవము)

1980వ సంవత్సర చైత్ర మాసమున నేను బి.వి. పరిక్ష 2వ సంవత్సరము వ్రాయుచున్నాను. నాతోబాటు వినుకొండలో స్నేహితులు నలువురు వ్రాయుచుండిరి.

ప్రతి రోజు సాయంత్రం మేము రైల్వేస్టేషనుకు వచ్చి విశ్రాంతి తీసుకొని సూర్యు డస్తమించ గనే అల్పాహారమును గైకొని యేగు చుండెడివారము.

జనాదు రైల్వే ప్లాట్ ఫారము చివరన గట్టుపై ఒక ముదుసలి గూర్చుండి తదేకముగా, గ్రంథపఠనము చేయుచుండెను. నేనసలే పుస్తకముల పురుపును. నేనాతని సమీపించి బాబూ! ఏ పుస్తకమంటిని అంత వృద్ధుడు తలయెత్తి చూచి హర్షనైషధ మనినాడు. నేనాశ్చర్యమందితిని. వృద్ధుడు, అంగవస్త్రము వంటిన గట్టి. చేతుల 'కోరా' ము తక బస్మీను ధరించి యుండెను.

నేనప్పటికి పండితుండనని కించిత్ గర్వము చూపుచు " మీదేయూరు? మీరేమి చదివితిరి? మీ గురువెవరు? ఇత్యాది ప్రశ్నలు వైచితిని" అంత నాతడు తాను చదువుచుండిన గ్రంథము భాగమును వేప యీనతో మడచి నావైపు ఆదరంతో జూచుచు "తన పేరు కాశ్యపు అనియు, ముసుమాక గ్రామ నివాసిననియు, చాకలికులస్థుడననియు, చివరిదశలో ఒక నెల రోజులు శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ జగద్గురు శిష్యత్వము చేసెననియు, నా పాప ఫలముగా నా చదువు పూర్తి కాకుండగనే నా గురువు నా దేవుడు మరణించె" ననియు కంటతడిపెట్టుకొనుచు సంస్కృతముననుడివెను నేనును చకితుడనైతిని.

శ్రీ రామారాయ కవీంద్రుల గ్రంథములు నేడు దొరుకునా! యని యడుగ "జ్ఞాశ్రీ! కవితా వేంకట సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రియను పండితుడు వ్యయ ప్రయాసల కోర్చి అచ్చువైచెను. చెల్లినవి చెల్లగా కొన్నియుండిన యుండవచ్చును. శ్రీ శాస్త్రి గారు మరణించి బహుకాలమైనది. నేడాయన భార్యయున్నది విచారితమనియు, తాను ఆదివారము నాకై వచ్చెదని మాటయిచ్చినాడు.

ఆదివారం ఉదయం 8 గంటలకు బండి కడకు పోగా ఆయన చనుదెంచెను. ఇరువురము రామిరెడ్డిపేట లోని శాస్త్రి గారింటికి పోయితిమి.

అమె యేదో పని చేయుచున్నది శ్రీ కాశయ్య గారే ముందుగా యింటి ప్రాంగణము లోనికి జనగా, నే నాయన ననుసరించితిని "అమ్మా! యాయన పొండు రంగ శర్మయని వినుకొండ హైస్కూలులో పండితునిగా పనిచేయుచున్నాడు. "శ్రీరామా రాయ కవీంద్రుల గ్రంథములు కాపలయు ననగా మీతడకు కొని వచ్చితిని. తమ దగ్గరుండినవా! అని వినఘ్రుడై యదుగ అమె నిర్లక్ష్యముగా క్రుద్ధయై" విమి రామారావు గ్రంథాలో పాడో యిల్లు గుల్ల చేసినాడు పాపిష్టి వాడు (భర్త శాస్త్రిగారిని) పోయిన వాడు పోక యీ దరిద్రాన్ని మా కంటగట్టాడు. అవిగో ఆ రెండు అటకలపైనున్నవి. తొంబది రూపాయలిచ్చి గొని పొండు మా దరిద్రము పోతుంది" అనినది.

నేను నిర్విణ్ణుడైనాను. శ్రీ కాశయ్య కండ్లొందు రెండు కన్నీటి బిందువులు రాల్చినవి. ఆయనపై తుండుతో తుడిచికొని నన్ను జూడ నేను " అమ్మా! నేటికి సరిగా అయిదవనాడు వచ్చి మీ చెప్పిన ధనమునిచ్చి తీసికొని పోతాను ఎవ్వరికి త్వరపడి యివ్వకండి. బదిగో పదిరూపాయలు అద్వాన్సుగా ఉంచండి" అనగా అమె ఆ ముదరవ్వపు కాగితా లెవరికి కావాలి. అద్వాన్సు అక్కర్లేదు పోయి రమ్మన్నది.

శ్రీ కాశయ్య గారు నొచ్చుకుంటూ ఆయన ఎంతటి పండితుడో. ద్వితీయంగా యీమెను చేసికొనినాడు. ఈ పాల ఘాటు దానికి సంస్కృతాలగ్ర భాషా సంస్కృతులేమి తెలుసు. ఆయన పాలిటిమె యొక జ్యేష్ఠ. నిరంతరము ధనమునలై రాచి అంపాన పెట్టెడిది. ఆయన కీమె నుండి సుఖము లేదు శుద్ధాత్రము లేదు అని నాడు.

అయిదవ నాడు వేమిరువురుము శ్రీశాస్త్రి గారింటికి జని వుస్తకములివ్వమని కోర. అమె నిర్లక్ష్యంగా మొన్నెవ్వడో చిత్తుకాగితముల వాడు వస్త్రే యేబది రూపాయలకు వాడికి పారవైచి చేతులు దులుపుకున్నాను. ఆ ముదనవ్వపు కాగితాలు పోయిన తరువాత హాయిగా వున్నాను అన్నది.

అమె చేసిన పనికి దుఃఖించాలనో కోపపడవలయునో తెలియక చకిశుడైన నన్నుగని శ్రీ కాశయ్య " మనమా గ్రంథములు లభించే అదృష్టమునకు నోచుకొన లేదు పద" అని అనుసయింప తలపించికొని మరలిపోయితిమి.

అనుబంధం -5

మధురానుభూతులు

వెయ్యి మంది భక్తులలో ముక్తికోసం ప్రయత్నించే వారు ఏ ఒక్కరో ఉంటారని ద్వాపర యుగంలో శ్రీ కృష్ణభగవానుడు చెప్పాడు. అటువంటప్పుడు ఈ కలియుగంలో స్వార్థం లేకుండా ఆత్మ జ్ఞానం కల్గిన మహాత్ములు ఎంతో అరుదు అట్టివారైన శ్రీ బెల్లంకొండ రామా రాయ కవీంద్రుల గురించి, వారి భార్య శ్రీమతి ఆది లక్ష్మమ్మ గారి (మాతాత, అప్ప) గురించి బొత్తిగా రచనా సామర్థ్యం లేని నేను ఏమి వ్రాసినను అది ఆతి స్వల్పమే. తాత గారు అపర ఆదీశంకరులనుటకు ఈ క్రింది సంఘటనలే నిదర్శనము. అప్పగారి వలన నేను పంచుకున్న అనుభూతులు విన్నవి యిందు వివరిస్తున్నాను.

తాత గారు బ్రాహ్మీముహూర్తమందులేచి ఊరివెలుపల వున్న శేషబావిలో స్నానాధికములు ముగించి చింత తోపులలో ఒక చింత చెట్టుక్రింది కొంత సేపు ధ్యానం చేసుకోనేవారట. అప్పుడు వారు అద్భుతమైన దివ్యతేజస్సుతో వెలిగి పోతుండేవారట. వారిని చూచిన రైతులు దగ్గరకు వెళ్ళేవారు కారట. ఏ శబ్దము చేసినా వారి ధ్యానమునకు భంగం కల్గునని, దూరముగా వెళ్ళివారి వ్యవసాయ భూములలో పనులందునిమగ్నులయ్యేవారట. తాతగారి మందువా పెంకుటింటికి వెనుక ప్రక్కన ఒక పూరి ఇల్లు ఉండేదట. వారు ఎక్కువ సమయం అక్కడే గడిపేవారట, తాతగారు హయగ్రీవ ఉపాసన, గాయత్రీ ధ్యానం, రచనా వ్యాసాంగం మొదలైన వన్నీ అక్కడే నిర్వర్తించేవారట. అప్పుడు ఆయన శిరస్సు చుట్టూ తేజోవంతమైన కాంతులు వెదజల్లేవని అదిచూసి అవ్వ(కవీంద్రుల భార్య ఆదిలక్ష్మమ్మ) గారు నిశ్చేష్టులయ్యేవారట. వీరు కూర్చున్న గృహము చుట్టూ పైబాగమందు వ్రేలాడు గట్టి తూడులు పాములు వ్రేలాడుచున్నట్లు కన్పించేవని, రాత్రిపూట పొలం కాపలాలకు వెళ్ళు రైతులు చూచి భయకంపితులయ్యేవారట. ప్రతిరోజు ఒక శేతాశ్వము ఇంటి చుట్టూ రాత్రి వేళ తిరుగుచున్నట్లు కన్పించేదని చెప్పుకొనేవారు. తాతగారు చక్రాంకితములు తిరస్కరించిననూ శిష్యులు ఏవర్ణము వారైనను భేద భావము, చూపక సంపూర్ణముగా అనుగ్రహించారనుటకు ఈ క్రింది సంఘటన నిదర్శనము.

మునుమాకలోని రజకుడైన కాశయ్యను శిష్యునిగా ఆనుగ్రహించుట. తాతగారి చివరి దశలో వారి శిష్యులొకరు నరసరావుపేటకు వెళ్ళి వైద్యుని తీసుకు రాదలచి ఎడ్ల బండిలో వెళుతుంటే అతని ప్రక్కన కూర్చొని చిరునవ్వుతో అతని భుజముపై చేయి వేశారట. ఆ సమయంలో లేవలేని స్థితిలో ఇంట్లో వున్న తాతగారు తన శిష్యునకు ఆ విధముగా కన్పించుట ఆశ్చర్యదృశ్యం. ఈ విషయములు అవ్వగారు మా బాల్యంలో మాకు కథలుగా చెప్పేవారు. నా బాల్యం వారి వద్ద గడిచింది. ఆమె సంగీత ప్రావీణ్యము కలవారు. భగవద్భక్తితో వుండేవారు. ఒకసారి అవ్వగారు కాశీయాత్ర వెళ్ళుదలచి వారి పుట్టినిల్లైన నెల్లూరునకు వెళ్ళగా, వారి వదిన గారు మీరు ధనవంతులు ఎప్పుడైనా వెళ్ళ గలరు. నా పరిస్థితి అలాకాదు. మీరు సహాయం చేస్తే యీ సారి నేను వెళ్ళి వస్తానంటే, ఆమెను కాశీకి పంపి అవ్వ గారి ఇంటికి తిరిగివచ్చేశారు. మరియొక సారి మా ఇంట్లో అవ్వ మా కుటుంబ సభ్యులతో మాట్లాడుచుండగా, ఎవరో ఒక పిల్లవాడు వచ్చి మీ తాతగారు ఇంట్లో ఇత్తడి గుండిగ తీసుకు వెళుతున్నాడని చెప్పితే, పగలే తీసుకువెళ్తున్నాడంటే వాడికి ఎంత అవసరమొచ్చిందో పాపం అన్నారే కాని ఓలిచి కేక వేయలేదు. ఆమె కలత చెందనూ లేదు. ఒకరికి ఇచ్చుటలో ఆ దుంపకులకున్న తృప్తి అమోఘము. తాతగారు జీవించిన రోజులలో దోసిలితో వెండి రూపాయి నాణెములు దానము, ధర్మము చేసేవారట. శ్రీ రామకృష్ణ పరమ హంస, శారదాదేవి వలె నీ తాతగారు రచనా వ్యాసాంగం, అవ్వగారు ధాన, ధర్మాలు, భక్తి భావనలతో పవిత్ర భావమే కనపడుతుంది. ఈ గ్రంథం వెలుగులోకి తెస్తున్న శ్రీ కంచర్ల పాండు రంగ శర్మగారికి, ఇందుకు సహాయ సహకారములందించిన మహానుభావులందరికి ... కృతజ్ఞతలతో నా హృదయపూర్వక నమస్కారములు.

- పేర్నమిట్ట పద్మావతి దేవి

(శ్రీ బెల్లకొండ రామా రాయ కవీంద్రుల మనుమరాలు)

నెల్లూరు.

శ్రీ బెల్లంకొండ రామరాయ కవీంద్రుల ట్రస్ట్

ఇంటి నెం. 12-8-5/5, ప్రభాత్ నగర్, వరహరావుపేట. రి.నెం. 112/నికె-జి/09

గౌరవార్జునులు :

ప్రొ శ్రీ తారాజ్య దిల్లంకొండ శ్రీనివాస రాజుదాయి మోజ

అవ్వార్జునులు :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ దండట ముత్తయ్యారెడ్డి

ఉపార్జునులు :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ రామరాజుగారిరెడ్డిరావు

ప్రధాన కార్యదర్శి :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ పిఠిమంజీరావు

సహాయ కార్యదర్శి :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ మోహనరావు

కోశాధికారి :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ దండట శ్రీనివాసరావుగారిమంజీ

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ దండట కృష్ణ రాఘవంధ్రరావు

కార్యనిర్వాహక సభ్యులు :

ప్రొ శ్రీ దిల్లంకొండ పుయ్యరామి

కవి పరిచయం

- పేరు : కంచర్ల పాండు రంగ శర్మ
- తల్లిదండ్రులు : పరమ పూజ్యులు నాగరత్న మాంబా, సూర్య నారాయణ రావు దంపతులు (రామకోటిలేఖరి, మహాకవి.)
- జన్మస్థలం : విఠంరాజుపల్లి, వినుకొండ (తాలూకా) గుంటూరు జిల్లా.
- సతీమణి : చి||ల||సౌ|| సత్యవతీ దేవి
- సంతానం : రామ జ్యోతి(రామసుబ్బమ్మ), రఘురామశర్మ, విజయ భారతి, యశోధరా దేవి.
- గురువులు : (ఎ). సాహిత్యం - మాన్యమూర్తులు శ్రీ కంచర్ల సూర్యనారాయణరావు, శ్రీ కొప్పరపు మిచ్చి రామకవి (అవధానం) నవయుగ కవిత్రవర్తి శ్రీ గుట్టం జాషువా, కవి సమ్రాట్ శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ
(బి). చిత్రలేఖనం - మాన్య మూర్తులు శ్రీ సోముల మాలవ్యా, శ్రీ పోట్లూరి హనుమంతరావు (చిత్రలేఖనం, ఫోటోగ్రఫీ)
- విద్య : ఎ) ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం వారి ఆచార్య పట్టములు
బి) మద్రాసు వారి చిత్రలేఖనమందు డిప్లమో
- వృత్తి : తెలుగు వండిట్, బి.ఎడ్., ఉన్నత పాఠశాలల ప్రధానోపాధ్యాయుడు
- బిరుదుములు : 1) కవికోకిల (జాషువా ఆధ్వర్యం), 2) కవిరత్న (శ్రీ ధర్మాల సుబ్బారాయ శాస్త్రి), 3) మధుర భారతి, (మధ్వశ్రీకాశి కృష్ణాచార్యులు), 4) మధుర కవి (కవి సమ్రాట్ బ్ర.శ్రీ. విశ్వనాథ సత్యనారాయణ), 5) బాల కవిసమ్రాట్ (బ్ర.శ్రీ. వేదాంతకవి) 6) ననాతన ధర్మచారిటబుల్ ట్రస్టువారిచే 2010 సంవత్సరమునకు ప్రతిభాపురస్కార ప్రధానము.
- సన్మానములు : గజారోహణ, పగటిదివిటీ పల్లకి ఊరేగింపు, కనకాభిషేకాది సహస్రాదిక సన్మానములు.
- మాన్యతలు : 1) వీరాచార్యులు శ్రీ రామదాసు విద్యుత్ కళాపీఠము - నేలకొండపల్లి

- ప్రస్తుత స్థితి : ఆధ్యాత్మిక గురుస్థానం. 2) రామదాసు ప్రాజెక్టు సలహా సంఘ సభ్యులు - ఖమ్మం.
- రచనలు : పద్యకృతులు- రసానందం (ఖండకావ్యాలు 1,2,3,4,5 భాగములు), కవిబ్రహ్మ (ప్రబంధము), శ్రీపాండురంగ రామాయణము, దయామయి, మధుమానము, ఉపాయనము. గద్య కృతులు- గండపెండేరము, లవంగి, మహాకవి కాళిదాసు, భక్తరామదాసు, మహాపురుషులు (రామకృష్ణ వివేకానందలు), మహాభక్తులు (గోపరాజు, పోతరాజు, త్యాగరాజు) రెక్కోనా (పురోత్తముడు), కుండిన, అష్టదిగ్గజ కవులు.
- శతకములు : జానకీ పతీ శతకము, విశ్వేశ్వర శతకము, శ్రీ పృథులగిరి లక్ష్మీ నరసింహ శతకము.
- విమర్శలు, పరిశోధనలు : ఆంధ్రపంచకావ్యాలు, భాగవతం-(పరిశీలన) నన్నయ్య భట్టు, పుట్టుపూర్వోత్తరాలు. ఉమర్ ఖయ్యామ్ తత్వగాంధర్వము
- చరిత్రలు : జీవితచరిత్రలు : విసుకొండ సీమ, విశ్వనరుడు (మహాకవి గుఱ్ఱం జాషవా జీవితము- కవితా ప్రస్థానం) గరికపాటి రాజారావు, పోతన్న- శ్రీనాథులు, మరియొక వాల్మీకి విశ్వనాథ, ఆనాటి కులపతులే., కుర్తానం ఒధాసి జగద్గురు నేటి సిద్ధేశ్వరానంద భారతీ స్వామి, అపరశంకరులు అభినవ విద్యారణ్య బ్ర॥శ్రీ బెల్లంకొండ రామరాయకవీంద్రులు, బ్ర॥శ్రీ మహాయోగి తుంగదుర్తి బుచ్చయ్య అవధూతేంద్రులు, అభినవవాగను శాసనుడు అహోబిల పండితులు మున్నగునవి.
- కథలు : కథాశతి(నూరు కథలు) మాకథ (ఆత్మకథ)
- నాటకములు : బడిపంతులు, గండపెండేరము, ఉమర్ ఖయ్యామ్, రామదాసు, రాధామాధవమ్ (జయదేవ - వద్మావతీ చరణచారణ చక్రవర్తి).

- నాటికలు : చాణక్యశపథము, శ్రీనాథ, విశ్వనరుడు
- సంస్కృతకృతులు: శ్రీరామలిక్లేశ్వర సుప్రభాతమ్, శ్రీ చంద్రమౌళీశ్వర సుప్రభాతమ్, శ్రీ గుంటి ఆంజనేయస్వామి సుప్రభాతమ్, అంబాశతి, శివాక్షరి మున్నగునవి.
- అనువాదాలు : ఎ) సంస్కృతం నుండి - శ్రీపాండురంగ రామాయణము (పద్యకావ్యము) పంచబాణవిలాసము, మేఘసందేశము, శివానందలవారి,
బి) అస్య భాషా (ఆంగ్లంనుండి) ఉమర్ ఖయ్యామ్‌రు బాయత్‌లు , గీతాంజలి, పోస్టాఫీసు.
- బాధాకరము : రెండు వందల కృతులు వర్షములో తడిచి నిరుపయోగమగుట.
- చిత్రలేఖనములు: (1). నీటి చిత్రాలు - రవీంద్రనాథ్ ఠాకూర్, భక్త మీరా, వేమన్న, పోతన్న, భగవాన్ బుద్ధ, ప్రకృతిలో పరమాత్మ, ఋషి సార్వభౌముడు, జటాయువు.
(2). తైలవర్ణచిత్రాలు - రామదాసు, తుంగదుర్తి బుచ్చి, అవధూతేంద్రులు, గొలగమూడి వెంకయ్య స్వామి, విశ్వయోగి విశ్వంజీ, మేదర, రైతు, చెంచు మున్నగునవి.
(3). రేఖా చిత్రాలు - వివిధ న్యాయ భంగిమలు, ఫ్రీహ్యాండ్ టెట్‌లైన్, బాపూజీ, నెహ్రూ, రాజేంద్రప్రసాద్, రామకృష్ణ పరమహంస, మాస్టర్ సి.వి.వి. రమణ మహర్షి లైను చిత్రాలు, డిజైన్సు వందకుపైగా
- ఆవేదనము : భారతీయ సంస్కృతీ సంప్రదాయాలు ఆచారవ్యవహారాలు , సంగీత సాహిత్యాలు, నాట్యాలు కనుమరుగవటం.
- ఆశయము : విదేశీయ సంస్కృతిలో మంచిది గ్రహించి; భారతీయ సంస్కృతీ, సాంప్రదాయాలను పరిరక్షించాలి. ప్రపంచ భాషలకు మూలమైన సంస్కృతభాషాధ్యయనము విద్యార్థులచే చేయించాలి.
- సూక్తి : విదేశీయ మంతయు మంచిది కాదు, భారత భారతీ సంస్కృతి యంతయు చెడుది గాదు. సత్యం ధర్మం ప్రేమ, అహింస, పరోపకారం పాటించాలి.

**BELLAMKONDA VENKATA
SUBRAMANYA SARMA.**

**BELLAMKONDA
SRINIVASASARMA**

**BELLAMKONDA
CHAKRADHAR KUMAR.**

**L. ANANTHA RAMI
REDDY.**